

ศัพท์พระและความสมดุลแห่งชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศัพท์พระและความสมดุลแห่งชีวิต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

MISCELLANEOUSNESS AND THE BALANCE OF LIFE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ลัทธิเพนเทกรีและ
สมดุลงานชีวิต” เสนอโดย นายชญาณิน กวางแก้ว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวัน เบียดกลาง)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)

...../...../.....

กรรมการ

(ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์พรรษา พุทธิรักษา)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

57001204: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ : จิตรกรรม/วิถีชีวิต/สังคม/สัพเพเหระ/ความไร้สาระ/ความไร้เหตุผล/ความสมดุล

ชฎานิน กวางแก้ว: สัพเพเหระและความสมดุลแห่งชีวิต. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:
ผศ.ธณฤกษ์ ทิพย์วาริ. 54 หน้า.

ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้คนต้องดิ้นรน แข่งขัน ทุกอย่างเกิดขึ้นและดำเนินไปด้วย
ความรวดเร็ว จนนำไปสู่พฤติกรรมการณ์เร่ร่อนของผู้คน เพราะเวลาได้เป็นสิ่งที่มีสัมพันธและแยกออก
จากมนุษย์ไม่ได้ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของภาวะความกดดัน
ของมนุษย์ที่ต้องดำรงอยู่ การมีพื้นที่ที่สามารถปล่อยอิสระทั้งกายใจ โดยไร้เหตุผลและกฎเกณฑ์
เป็นตัวควบคุม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ พฤติกรรมอันไร้เหตุผลนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งของ
จุดเชื่อมต่อระหว่างกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ที่สำคัญยิ่งแก่การสร้างสมดุลและหล่อ
เลี้ยงชีวิตเราอย่างมีความสุข ในทุกขณะจากเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม สาระอาจอยู่ในความไม่มี
สาระ สิ่งมีสาระอาจแฝงตัวอยู่ในความไร้สาระ และสัพเพเหระอาจเป็นข้อต่อสำคัญของความสุขใน
ชีวิตประจำวัน โดยข้าพเจ้าใช้กระบวนการทางจิตรกรรมเป็นพื้นที่ในการต่อรองทางเหตุผลและ
ความรู้สึก รวมถึงแสดงออกภายใต้รูปแบบนามธรรมผสมผสานและลื้อไปกับรูปแบบรูปธรรมใน
ความคิดและสัจจะทางสังคมเมือง

สาขาวิชาทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

57001204: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORDS: PAINTINGS/ WAY OF LIFE/ SOCIETY/ MISCELLANEOUS/ NONSENSE/
ABSURDITY/ BALANCE

CHAYANIN KWANAKAEW : MISCELLANEOUSNESS AND THE BALANCE
OF LIFE. ADVISOR : ASST.PROF. THANARIT THIPWAREE, Ph.D. 54 pp.

The Under the situations that people have to struggle and compete, everything happens and moves fast. Thus, it makes people behave in the hurried way because time is a thing which relates to human and cannot separate from human. These past, present and future become parts of the condition of pressure which human has to exist. We can have space to release both mental and physical freedom by no controlling from reasons and regulations. These unreasonable behaviors, no matter about pithy things or nonsense things, are vital parts of connection among activities in daily life to balance and maintain our life happily. In every moment of situations in the society, essence may be in nonsense. Essence may hide in nonsense. Moreover, miscellaneousness may be an important connection to happiness in daily life. The process of painting was used for showing space of negation between reason and emotion. These express abstract forms integrating and coming along with concrete forms in the perception and the truth in the urban society.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2016

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มระลึกในพระคุณของบิดา มารดา ที่ให้การอบรม เลี้ยงดู มอบความรัก ความอบอุ่นให้แก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ตลอดจนมอบ โอกาสการศึกษาความรู้ที่มีคุณค่ามหาศาลแก่ข้าพเจ้า ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำทางด้านการเรียน การงาน และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีและคุณภาพของสังคม และขอขอบคุณมิตรภาพ ความงาม ความรัก จากพี่น้อง ผองเพื่อน รวมถึงผู้คนรอบข้างที่คอยยื่นข้างกายในยามที่ข้าพเจ้าสุขและทุกข์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ของการสร้างสรรค์	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	3
วิธีการศึกษา	4
แหล่งข้อมูล	5
2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	6
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	6
ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	6
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	7
การประมวลอิทธิพลที่ในการสร้างสรรค์	16
อิทธิพลจากการสื่อสาร.....	17
อิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม	18
อิทธิพลด้านจิตวิทยา	19
อิทธิพลจากทฤษฎีสังคมร่วมสมัย	20
3 กระบวนการในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	22
การประมวลความคิดจากข้อมูล เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์	22
ขั้นตอนการประมวลความคิด	22
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	25
ขั้นตอน วิธีการสร้างสรรค์	26
ขั้นตอนการทำงาน	26

บทที่	หน้า
4 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	30
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	30
ผลงานวิทยานิพนธ์.....	42
ปัญหาและวิธีการแก้ไข	53
5 บทสรุป.....	54
รายการอ้างอิง	55
ประวัติผู้วิจัย	56

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	Andy Worhol, Mao, 1972	9
2	Andy Worhol, Muhammad Ali, 1978	9
3	James Rosenquist, Study for Marilyn, 1933	10
4	Gustave Courbet, Self-portrait (The Desperate Man), 1843-1845.....	12
5	Gustave Courbet, Portrair of Jo (La belle Irlandaise), 1865-1866.....	13
6	Wassily Kandinsky, Fragment 2 for Composition VII, 1913.....	14
7	Wassily Kandinsky, Composition IX, 1936.....	15
8	Wassily Kandinsky, Composition IV, 1911.....	15
9	อุปกรณ์การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	25
10	แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	27
11	แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	28
12	แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	28
13	แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	29
14	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	32
15	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	33
16	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	34
17	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	35
18	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	36
19	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	37
20	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	38
21	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8	39
22	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9	40
23	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10	41
24	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	44
25	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	45
26	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	46
27	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	47
28	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	48

ภาพที่		หน้า
29	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	49
30	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	50
31	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	51
32	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9.....	52

บทที่ 1

บทนำ

บริบททางสังคมในยุคปัจจุบันรวมถึงศัพท์เฉพาะจากพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนรอบข้าง ได้สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะที่สื่อถึงพฤติกรรมของผู้คนในสังคมปัจจุบัน สื่อทุกอย่างมีผลกับมนุษย์เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อพฤติกรรม ทักษะคิด ค่านิยม ทุกสิ่งคือปัจจัยสำคัญในการสร้างคุณค่าและความหมายของชีวิต ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์กำลังเผชิญหน้าอยู่ ทำให้เราต้องตัดสินใจเลือก “การเลือกเอาความสุขนั้นไม่มีอะไรต้องละอาย” ดังนั้นความสุขจึงกลายมาเป็นเงื่อนไขสำคัญ ทำให้มนุษย์ต้องตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ ทั้งคู่ล้วนแต่เป็นสิ่งคู่ขนานที่สร้างความหลากหลายและอาจเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตของเราแย่ลงหรือสมบูรณ์ขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน สาระอาจอยู่ในความไม่มีสาระ สิ่งมีสาระอาจแฝงตัวอยู่ในความไร้สาระ และศัพท์เฉพาะอาจเป็นจุดเชื่อมต่อต่อสำคัญของความสุขในชีวิตประจำวัน ทำยที่สุดอาจเป็นปัจจัยตัวหนึ่งในการสร้างความหมาย ความสมดุลและความสมบูรณ์ของชีวิตก็เป็นได้

ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมของข้าพเจ้านี้ ได้เปิดพื้นที่อิสระทั้งการตั้งคำถามและหาคำตอบ พร้อมทั้งร่วมกันถอดรหัสการนำเสนอผลงานของข้าพเจ้าและผู้ชมผลงาน การต่อร่องทางความคิดระหว่างตัวอักษรและภาษาภาพในบริบทของสังคมที่แสดงสัจจะของมนุษย์ในเรื่องศัพท์เฉพาะของชีวิตประจำวัน โดยหยิบยกภาพพฤติกรรมอันไร้เหตุผลที่เป็นส่วนหนึ่งและรอยต่อระหว่างกิจกรรมต่างๆ ของชีวิตประจำวัน โดยคำว่า “ระหว่าง” นี้ คือเสี้ยวหนึ่งของชีวิตที่เกิดขึ้น

¹ วันชาติ ชาญวิจิตรม, ดร.หอมหวล บัวระภา, เป้าหมายของชีวิตมนุษย์ในทัศนะของอัลแบร์ กามูส์, เข้าถึงเมื่อ 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <https://gsbook.gs.kku.ac.th/grc12/files/hmo11.pdf>

อย่างรวดเร็ว โดยเราไม่ทันได้ตั้งคำถามและหาคำตอบต่อพฤติกรรมอันไร้เหตุผลนั้น แต่ในขณะที่เดียวกันกลับเกิดเป็นพื้นที่อันเสรีแก่การปล่อยอิสระทางความคิดและการกระทำ ได้สร้างพื้นที่แห่งความสุขแก่ปัจจุบันขณะ พฤติกรรมเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งไร้สาระที่สำคัญยิ่งแก่การสร้างความสุข การเติมเต็มของรอยต่อ และหล่อเลี้ยงชีวิตเราอย่างมีความสุข ในทุกขณะจากเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคม

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและสำรวจมุมมองทางทัศนคติ ค่านิยม กระแสสังคมในปัจจุบัน และความสมดุลของชีวิต
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและวิถีชีวิตประจำวันที่มีผลจากทัศนคติ ค่านิยม กระแสสังคมในปัจจุบัน
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมมีรากฐานและแรงบันดาลใจจากบริบททางสังคมในปัจจุบัน โดยนำเสนอผ่านภาพบุคคลในกิจกรรมและอิริยาบถต่างๆ
4. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีการผสมผสานรูปแบบรูปธรรมและนามธรรม โดยได้ใช้กระบวนการทางด้านจิตรกรรมที่แตกต่างเป็นตัวสร้างเนื้อหาพร้อมไปกับการตีความทางด้านความหมาย นำไปสู่การรับรู้ทางอารมณ์ความรู้สึกที่ผิดแปลกไปจากเดิม ซึ่งกระบวนการทางจิตรกรรมที่แตกต่างกันนี้เป็นการต่อรองในกระบวนการทำงานและความรู้สึกระหว่างผู้สร้างสรรคกับผลงาน ภาษาภาพกับความหมาย และเป็นการต่อรองระหว่างผู้ชมกับการตีความทางความหมายและสุนทรีย์กับผลงาน

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อต้องการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีเนื้อหาที่มาจากบริบททางสังคมในปัจจุบัน โดยนำเสนอมุมมองผ่านภาพบุคคลอิริยาบถต่างๆ ซึ่งมีพฤติกรรมความไร้เหตุผลเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างกิจกรรมในชีวิตประจำวัน พฤติกรรมเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งไร้สาระที่สำคัญยิ่งแก่การสร้างความสุข และเป็น การสร้างคุณค่าจากมุมมองเล็กๆ ที่สำคัญต่อการหล่อเลี้ยงชีวิตอย่างมีความสุข
2. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้า และตีความเนื้อหาทางบริบททางสังคม โดยใช้หลักจิตวิทยา และมานุษยวิทยา มามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม
3. เพื่อเป็นการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมที่สามารถสื่อสารและให้แง่คิดทางสังคมแก่สาธารณชน

4. เพื่อเป็นการค้นหาแนวทางสร้างสรรค์งานจิตรกรรม ที่ผสมผสานรูปแบบรูปธรรมและนามธรรม ทำให้เกิดความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

สมมติฐานของการศึกษา

ในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้ใช้กระบวนการทางจิตรกรรมเป็นพื้นที่รับใช้และแสดงทัศนคติในบริบททางสังคมปัจจุบัน รวมถึงสัพเพเหระจากพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนรอบข้าง ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์กำลังเผชิญหน้าอยู่ ล้วนแต่มีแรงกดดันและความตึงเครียดจากตนเองและภายนอก ในขณะเดียวกัน มนุษย์เองก็ต้องการพื้นที่อิสระในการปลดปล่อยทางความคิด ที่สามารถเชื่อมโยงภาระหน้าที่และรักษาสมดุลของชีวิตไว้ได้ ความสุขนั้นจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการหล่อเลี้ยงและเชื่อมต่อสภาวะที่ตึงเครียดแก่ชีวิต ทั้งหมดนี้ได้ถูกแสดงออกทางพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ ทั้งคู่ต่างสร้างความหลากหลายและอาจเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตของเราแย่งหรือสมบูรณ์ขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน ท้ายที่สุดการอยู่กับปัจจุบันขณะที่เป็นความสุขนี้ อาจเป็นคำตอบที่ดีที่สุดแก่ตนเอง ในการสร้างความหมาย ความสมดุลและความสมบูรณ์แก่ชีวิตต่อไป สิ่งเป็นไปในสังคมผสมกับทัศนคติของข้าพเจ้านี้ ได้ถูกแสดงออกในงานจิตรกรรมภายใต้รูปแบบนามธรรมผสมผสานและล้อไปกับรูปแบบรูปธรรมในความคิดและสัจจะทางสังคมเมือง

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตเนื้อหา ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมชุดนี้ มีเนื้อหาสาระที่นำเสนอบริบททางสังคมในยุคปัจจุบัน รวมถึงวิถีชีวิตและสัพเพเหระในชีวิตประจำวัน สภาวะสังคมที่มีผลกับมนุษย์ต่อพฤติกรรม ค่านิยม ทัศนคติ นำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ ทั้งคู่ล้วนแต่เป็นสิ่งคู่ขนานที่สร้างความหลากหลายและส่งผลในการสร้างคุณค่า ความสมดุลและความหมายของชีวิต

2. ขอบเขตรูปแบบ ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในเชิงความคิด (Conceptual Painting) ได้หยิบใช้ภาพจากนิตยสาร อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในปัจจุบัน และภาพถ่าย เป็นต้นแบบและตัวแปรสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีเทคนิควิธีการในทางจิตรกรรมเป็นตัวแปลงค่าเพื่อสร้างความรู้สึกละให้ความหมาย การนำเสนอรูปแบบในงานจิตรกรรมนี้ ได้ผสมผสานรูปแบบที่แตกต่างกันในผลงาน ดังต่อไปนี้

รูปธรรม รูปแบบรูปธรรมในผลงานจิตรกรรมนี้ เกิดจากการเขียนภาพโดยมีข้อมูลที่มาจากนิตยสาร อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในปัจจุบัน และภาพถ่าย เพื่อแสดงข้อเท็จจริงและสัจจะ

ความจริง (Realistic) ในเชิงหลักฐานและเป็นการสร้างภาพเริ่มต้นที่สามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่าย ทำให้ผู้ชมได้เกิดจินตภาพ (Image) ขึ้นต้นในการรับรู้สารที่จะสื่อในผลงาน เป็นพื้นฐานในการนำไปสู่การตีความขั้นต่อไป โดยมีการพิจารณาและการไตร่ตรองภาพที่เป็นเป็นตัวแปรสำคัญ

นามธรรม รูปแบบนามธรรมในผลงานจิตรกรรมนี้ คือการสร้างพื้นที่ทางความรู้สึก ที่มีทั้งการสำแดงอารมณ์ที่เกิดจากการปล่อยใจ และกำหนดแบบเป็นระเบียบแบบแผน ลงไปบนพื้นที่รูปธรรมโดยการใช้คุณลักษณะของสีในทางจิตรกรรม เช่น การป้ายสี ฉาบทา ขูดขีด เป็นต้น และคุณลักษณะของสีในเชิงของจิตวิทยาและการออกแบบ จังหวะ ลีลาของการผสมผสานรูปแบบนามธรรมนี้ มีการแสดงตัวอย่างเด่นชัดและไม่ปรากฏตัวมากนัก ทั้งนี้เพื่อสร้างมิติทางความรู้สึกที่แตกต่างกันไปในแต่ละตำแหน่ง รูปแบบนามธรรมในส่วนย่อยนี้ คือพื้นที่ที่นำไปสู่การตีความร่วมกับรูปแบบรูปธรรม หรือเป็นรหัสย่อยสู่การรับรู้ความหมายของภาพได้ด้วยวิธีการอนุมาน

รูปแบบการนำเสนองานนี้ ใช้หลักโครงสร้างทางความคิดพหุนิยม ที่ถือความแท้จริงของปฐมธาตุมีจำนวนมากมาย อาจจะเป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ นั่นคือความจริงแท้ของสรรพสิ่งไม่ขึ้นอยู่กับแก่นแท้ ต่างก็เป็นอิสระในตัวเอง ดังนั้น สรรพสิ่งที่มีจำนวนมากมายจึงไม่สามารถจะลดหรือทอนลง ให้เหลือเพียงสิ่งเดียวได้ การสร้างสรรค์ผลงานบนพื้นฐานของสองสิ่ง ได้ถูกกำหนดลงบนพื้นผ้าใบของงานจิตรกรรมในพื้นที่เดียวกัน ทั้งรูปธรรมและนามธรรมได้แสดงสาระในตัวของตัวเอง มีความเชื่อมโยงและค้ำจุนแก่กัน ฉะนั้น การแสดงสาระในสิ่งจะความจริงและสุนทรียภาพไม่ได้จบอยู่แค่พื้นผ้าใบ แต่งานจิตรกรรมนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชมในการตีความ โดยวางอยู่บนรากฐานของบริบทและค่านิยมทางสังคม

3. ขอบเขตเทคนิค สีน้ำมันและสีอะคริลิกบนผ้าใบ

วิธีการศึกษา

1. ตั้งประเด็นจากสิ่งที่สนใจร่วมกับสังคมปัจจุบัน
2. รวบรวมข้อมูลวรรณกรรม บทความ ข่าวสาร และค่านิยมในสังคมปัจจุบัน
3. กำหนดขอบเขตในการทำงานและการนำเสนอ พิจารณาถึงวิธีการแสดงออกทางรูปแบบ โดยคำนึงถึงโครงสร้างที่จะนำมาเป็นสื่อในการแสดงออกและเทคนิคที่จะสอดคล้องตรงตามแนวความคิดและอารมณ์ความรู้สึก
4. รวบรวมข้อมูลภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา และอินเทอร์เน็ต
5. ถ่ายแบบคนในกิจกรรมและอาชีพต่างๆ เพื่อข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน
6. นำข้อมูลที่รวบรวมมาสังเคราะห์พร้อมกับทำแบบร่างต้นแบบ แล้วเสนอผลงาน รับการวิจารณ์ และแก้ปัญหาพร้อมทั้งการพัฒนา เลือกสรรแบบร่างโครงสร้างที่สมบูรณ์

7. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สร้างสรรค์ผลงานจริง
8. ปฏิบัติงานจริง
9. ส่งผลงานและรับฟังคำวิจารณ์ บันทึกและรวบรวมงานในแต่ละช่วงเพื่อนำมาวิเคราะห์และเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานชิ้นต่อไป
- 10.สรุปผลงานวิทยานิพนธ์ พร้อมกับเอกสารประกอบการทำวิทยานิพนธ์
- 11.จัดแสดงผลงานสู่สาธารณะ

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา อินเทอร์เน็ต
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาภาคสนาม ศึกษาสถานที่ต่างๆ และคัดเลือกคนมาเป็นแบบในผลงาน ให้ตรงตามความต้องการและแนวความคิดในการสร้างสรรค์มากที่สุด แล้วถ่ายภาพเก็บเป็นข้อมูล

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ได้เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า รวมถึงผู้คนรอบข้าง ภายใต้ภาวะแรงกดดันและผลกระทบของสังคมปัจจุบัน จึงนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสองมิติในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นการนำองค์ประกอบต่างๆ ในด้านของข้อมูล ที่สามารถนำมาสนับสนุนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม โดยการนำข้อมูลต่างๆ จากการค้นคว้า ทั้งทางด้านประสบการณ์ รวมถึงแนวความคิดทางปรัชญาและศาสตร์ต่างๆ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความเกี่ยวข้องของรายละเอียดต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านี้ ได้ใช้กระบวนการทางจิตรกรรมที่แตกต่างทางด้านรูปแบบและวิธีการมาเป็นตัวสร้างเนื้อหา ในขณะที่สีแปร่งหรือแผ่นสีที่ฉาบทาของส่วนนามธรรม อันเป็นส่วนที่ดูแตกต่างและขัดแย้งในส่วนของรูปธรรมนั้น กลับให้ความหมายในเชิงอัตวิสัย (subjectivity) ต่างจากภาพเหมือนในส่วนรูปแบบที่มีลักษณะของความเป็นภววิสัย (objectivity) แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ผู้ชมก็อาจจะตั้งสมมติฐานความหมายที่เกิดขึ้นจากร่องรอยดังกล่าวได้อย่างอิสระ ทั้งนี้เพราะจิตรกรรมนั้นได้ทำหน้าที่ในการสื่อสารความหมายในตัวเอง การเข้าถึงความหมายของภาพแต่ละภาพนั้นจะต้องให้ผู้ชมใช้ประสบการณ์ส่วนตัวในการตีความ และถอดรหัสของภาษาจิตรกรรมในภาพที่จะนำไปสู่การทำความเข้าใจในจิตรกรรมชิ้นนั้นๆ

ที่มาของความคิดและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

บริบททางสังคมในยุคปัจจุบันรวมถึงสภาพแวดล้อมจากพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนรอบข้าง ได้สร้างแรงบันดาลใจแก่ข้าพเจ้า วิถีชีวิตของมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การเผชิญหน้ากับระบบความเชื่อ ค่านิยม กระแสสังคม กฎเกณฑ์ต่างๆ ทั้งหมดได้แทรกซึมและประดังหน้าเข้ามาจนเราไม่ทันตั้งตัว ในสภาพของสังคมทุกวันนี้ ผู้คนต่างดิ้นรน แข่งขัน ทั้งหน้าที่การทำงานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี และแน่นอนย่อมตามมาความกดดันและความเคร่งเครียด ทุกอย่างเกิดขึ้นและดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว เวลาจึงกลายเป็นสิ่งที่สัมพันธ์และแยกออกจากมนุษย์ไม่ได้ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ความรวดเร็วทางสังคม จนนำไปสู่พฤติกรรมการเร่งรีบของผู้คน สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของภาวะความกดดันของมนุษย์ที่ต้องดำรงอยู่ การมีพื้นที่ที่

สามารถปล่อยอิสระทั้งกายใจ โดยไร้เหตุผลและกฎเกณฑ์เป็นตัวควบคุม อาจเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมรอยต่อกิจกรรมต่างๆ ระหว่าง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งนำไปสู่คุณภาพและความสุขในชีวิตก็เป็นได้

อิทธิพลที่ได้รับด้านศิลปกรรม

การค้นคว้าหาข้อมูลล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการศึกษา การได้อิทธิพลก็เช่นกัน ถือว่าเป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญมาก ซึ่งสามารถทำให้เกิดความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติ ที่เป็นมูลฐานสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงาน นำไปสู่การบูรณาการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ จนถึงการแสดงออกทางความคิดและผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวต่อไป โดยอิทธิพลทางศิลปกรรมที่ข้าพเจ้าได้รับ มีดังต่อไปนี้

1. ศิลปะป๊อปอาร์ต (Pop Art)
2. ศิลปะสำนึยม (Realism)
3. ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

1. ศิลปะป๊อปอาร์ต (Pop Art)

ป๊อปอาร์ต (Pop Art) เป็นขบวนการหนึ่งของศิลปะที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ประมาณ พ.ศ. 2498 มีพลวัตทางศิลปะประมาณ 10 ปีเศษ ล้อไปกับรากฐานบริบทสังคมที่เป็นแบบบริโภคนิยม ศิลปินกลุ่มนี้มีความเชื่อทางศิลปะว่าศิลปะจะต้องสร้างความตื่นเต้นอย่างฉับพลันทันใดแก่ผู้พบเห็น ดังนั้น เนื้อหาศิลปะของป๊อปอาร์ต จึงเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้คนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องราวเกี่ยวกับผู้คนและสังคมในปัจจุบันที่กำลังได้รับความสนใจหรือวิพากษ์วิจารณ์ในขณะนั้น ซึ่งอาจนับว่าเป็นผลต่อยอดของการเปลี่ยนทิศทางแนวทางศิลปะมาตั้งแต่แนวศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism) ในช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ 25 ดังจะเห็นได้จากเนื้อหาจะเริ่มไม่เกี่ยวข้องกับเทพนิยาย ประวัติศาสตร์ หรือศาสนา เหมือนกับงานศิลปะในยุคก่อนหน้า

เพื่อให้การสะท้อนเรื่องราวที่ปรากฏในปัจจุบัน ให้ความรู้สึกลงในความเป็นปัจจุบันอย่างแท้จริง ศิลปินป๊อปอาร์ตได้ใช้วัสดุจริง การปะติด และกลวิธีการดัดแปลงศิลปะก่อนหน้าได้เคยทดลองทำเอาไว้ ดังเช่นที่กลุ่ม ดาดา (Dada) บาศกนิยม (Cubism) ลัทธิเหนือจริง (Surrealism) และแอ็บสแตร็ค เอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) ปฏิบัติกัน ซึ่งนับเป็นกลวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในขณะนั้นนั่นเอง ทั้งนี้การหยิบยกมาใช้ก็ขึ้นอยู่กับความสนใจของศิลปินแต่ละคนเช่น บางคนสนใจภาพโฆษณา บางคนสนใจดารารายการบันเทิง บางคนสนใจเครื่องจักรกล บางคนสนใจเรื่องเครื่องนุ่งห่ม ก็มักจะนำสิ่งต่างๆ ที่ตนสนใจดังกล่าวมาจัดวางตำแหน่งอย่างง่ายๆ ดังที่ปรากฏให้

เห็นอยู่ทั่วไป ป๊อปอาร์ตเป็นแบบอย่างของศิลปะที่สะท้อนสภาพแท้จริงของสังคมปัจจุบัน ตามความรู้ความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปชั่วขณะหนึ่ง เช่น คารายอดนิยม คุณภาพอันเลอเลิศของสินค้า คำขวัญ ฯลฯ ศิลปะในกลุ่มนี้แสดงความวุ่นวายของสังคมซึ่งพลุ่งพล่าน สว่างวาบขึ้นมาเหมือนพลุ นิยมในช่วงเวลาที่ไม่ยาวนานพอถึงวันรุ่งขึ้นก็อาจจะลืมนี่ไปเสียแล้ว อย่างไรก็ตามมีผู้กล่าวเอาไว้ว่า

"ศิลปะที่สร้างขึ้นจากสิ่งสัพเพเหระของชีวิตปัจจุบัน เป็นการแสดงความรู้สึกสะท้อนประสบการณ์ทั้งหมดของศิลปินในช่วงเวลาหนึ่ง และสถานที่แห่งหนึ่งเท่านั้น ซึ่งสะท้อนความรู้พื้นฐานธรรมดาที่ศิลปินมีส่วนร่วมอยู่ให้ปรากฏ"¹

ในทางด้านเนื้อหาของศิลปะป๊อปอาร์ต ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลของการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมในปัจจุบัน รวมถึงรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะต้นตอ โดดเด่น สามารถสร้างความน่าสนใจแก่การนำเสนอที่บ่งบอกถึงความเป็นยุคสมัยได้ ทั้งหมดนี้ได้นำไปสู่การวิเคราะห์ควบคู่ไปกับสร้างสรรค์และการพัฒนาเทคนิคเฉพาะตัวของข้าพเจ้าไปด้วย

¹ ป๊อปอาร์ต, ศิลปะประชานิยม, เข้าถึงเมื่อ 8 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก

ภาพที่ 1 ภาพผลงานของ Andy Warhol, Mao, 1972

ที่มา : Andy Warhol, **Mao**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://www.artfinding.com/Auction/Andy-Warhol-1928-1987-Mao-1972/49521.html>

ภาพที่ 2 ภาพผลงานของ Andy Warhol, Muhammad Ali, 1978

ที่มา : Andy Warhol, **Muhammad Ali**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://www.art.com/products/p10296567966-sa-i5934949/andy-warhol-muhammad-ali.htm>

ภาพที่ 3 ภาพผลงานของ James Rosenquist, Study for Marilyn, 1933

ที่มา : James Rosenquist, Study for Marilyn, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/popart20thcentury/home/working>

เจมส์ โรเซนควิสต์ (James Rosenquist) ภาพศึกษามาริลีน (Study for Marilyn) วาดโดยเจมส์ โรเซนควิสต์ เป็นศิลปินชาวอเมริกัน เขาเกิดที่น็อค ดาโกต้า (North Dakota) ปี ค.ศ.1933 เมื่อตอนเด็กๆ เขาได้รับการปลูกฝังให้ชอบเครื่องจักรและเครื่องบิน แต่เจมส์ โรเซนควิสต์ก็เลือกที่จะเรียนศิลปะที่มหาวิทยาลัยมินนิโซตา (Minnesota University) เมื่อเขาจบจากมหาวิทยาลัยเขาก็ได้ออกไปทำงานทางศิลปะ เขาเขียนป้ายโฆษณาที่มินนีโพลิส (Minneapolis) ในปี ค.ศ.1954 เจมส์ โรเซนควิสต์แต่งงานกับมารี อัดัม นักออกแบบสื่อสิ่งทอ ในระหว่างการเลือกตั้งประธานาธิบดีในอเมริกา เขาวาดภาพหน้าของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี และปะติดด้วยเครื่องหมายของกามารมณ์ (Sex) ที่ท้ายรถยนต์คันสีเหลือง และรูปนี้เป็นงานชิ้นหนึ่งในนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเขาที่กรีน แกลเลอรี (Green Gallery) ภาพ "การศึกษามาริลีน" เป็นภาพที่ศิลปินได้นำลักษณะเด่นของมาริลีน มอนโร คือการทาลิปสติกสีแดงสดซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของมาริลีนมาแสดง โดยไม่ได้วาดภาพเหมือนของเธอแต่อย่างใด ในปี ค.ศ.1962 หลังจากนั้นเขาก็ได้เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเยลล์ (Yale University) ในปีเดียวกันนั้นเขาวาดภาพขนาดใหญ่ซึ่งมีความยาวถึง 26 เมตรซึ่งจัดแสดงในอเมริกาและในยุโรป ตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 เจมส์ โรเซนควิสต์ สนใจในงานภาพพิมพ์และได้สร้างงานภาพพิมพ์มากมาย รางวัลเกียรติยศสำหรับเจมส์ โรเซนควิสต์ คือรางวัลเกียรติยศภาพพิมพ์โลก (World Graphic) จากสมาคมภาพพิมพ์โลกที่พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ ซานฟรานซิสโก (San Francisco Museum of Modern Art) ปัจจุบันเขาอาศัยและทำงานในนิวยอร์ก

2. ศิลปะสำนึกนิยม (Realism)

ศิลปะสำนึกนิยมเกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินชาวฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการทำงานของกลุ่ม "นีโอ-คลาสสิกอิสม์" (คลาสสิกใหม่ คือความเคลื่อนไหวทางศิลปะซึ่งมีสุนทรียภาพแบบกรีกและโรมัน) และ "กลุ่มโรแมนติคอิสม์" (จินตนิยม) ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวตนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดฝันเอาตามใจตนเอง ศิลปินเรียลลิสม์เห็นว่าศิลปะทั้งสองไม่ได้แสดงความกลมกลืนของชีวิตยังคงลักษณะความเป็นอุดมคติอยู่ หาใช่ความจริงไม่

ศิลปะสำนึกนิยม (Realism) โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกเขาไร้ชวานาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิวัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด

ลักษณะผลงานการแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะสำนึกนิยม คือ

1. มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคยรังเกียจ โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้น ๆ ปราศจากคุณค่า ทางความงาม
2. นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดง เรื่องราวเนื้อหา ความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ

ทั้งนี้ ศิลปะสำนึกนิยมในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆจากภาพที่เกิดจากความจริง

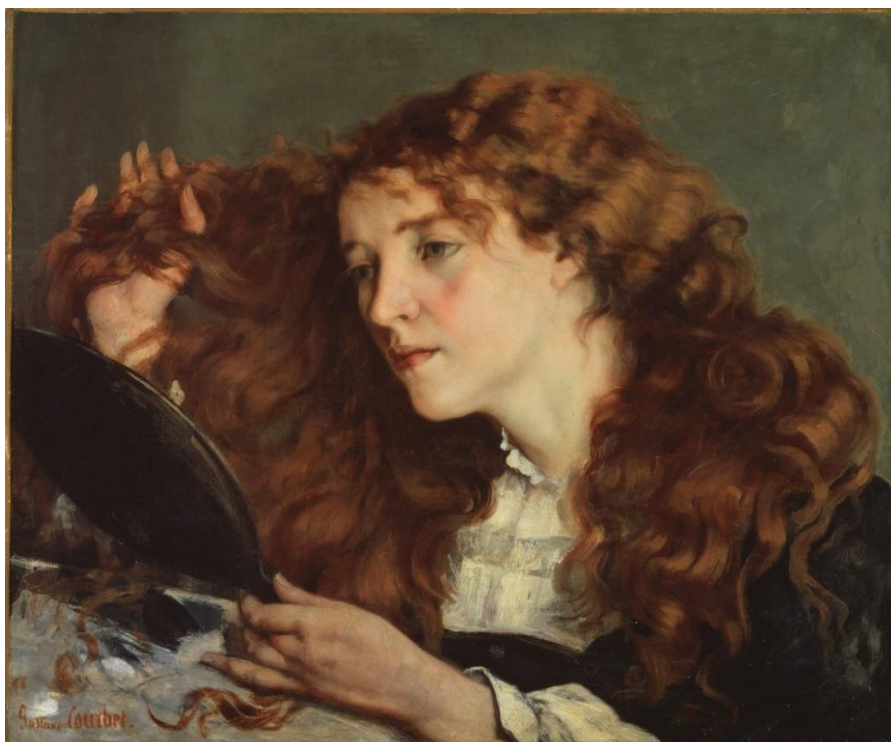
ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินสำนึกนิยมต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมีกฎพิเศษเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย²

²ศิลปะสำนึกนิยม (Realism), เข้าถึงเมื่อ 23 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

จากความเป็นมาและรากฐานทางความคิดของศิลปะสมัยนี้ ได้สร้างความสนใจแก่การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยผลงานได้ใช้ภาพเหมือนจริงเป็นสื่อขั้นต้นที่แสดงสัจจะความจริงในเชิงหลักฐานและข้อเท็จจริงทางสังคม รวมถึงสามารถสอดแทรกสัญลักษณ์ที่สร้างความหมายภายใต้ภาพบุคคลในอากัปกริยาต่างๆ วัตถุรอบข้าง อีกทั้งยังเป็นสื่อขั้นต้นที่สามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่าย ทำให้ผู้ชมได้เกิดจินตภาพและพื้นฐานในการตีความร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ในขั้นตอนต่อไป โดยมีการพิจารณาและการไตร่ตรองภาพที่เป็นเป็นตัวแปรสำคัญ

ภาพที่ 4 ภาพผลงานของ Gustave Courbet, Self-portrait (The Desperate Man), 1843-1845
ที่มา: Gustave Courbet, Self-portrait (The Desperate Man), เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559,
เข้าถึงได้จาก <http://www.gustave-courbet.com/>

ภาพที่ 5 ภาพผลงานของ Gustave Courbet, Portrait of Jo (La belle Irlandaise), 1865-1866
ที่มา: Gustave Courbet, **Portrait of Jo (La belle Irlandaise)**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559,
เข้าถึงได้จาก <http://www.gustave-courbet.com/>

3. ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

ในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาไปจนถึงช่วงยุคกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ศิลปะตะวันตกรับเอาทัศนคติและอิทธิพลของการสร้างงานศิลปะให้มีลักษณะการทำให้งานดูสมจริงมากที่สุด แต่ในที่สุดยุคฟื้นฟูก็สิ้นสุดลงเพราะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ วิทยาศาสตร์ ปรัชญา มนุษย์ได้รับการศึกษาและมีเสรีภาพมากขึ้น ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้นำไปสู่การสร้างสรรคงานศิลปะรูปแบบใหม่ๆ จำนวนมาก หนึ่งในนั้นก็คือ ศิลปะนามธรรม (Abstract art)

ศิลปะนามธรรม หมายถึง ศิลปะที่แสดงถึงทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ เป็นศิลปะที่ไม่ได้แสดงถึงความสมจริงของสี สัน รูปภาพ และสภาพแวดล้อม แต่ศิลปินเลือกที่จะนำเสนอความคิดอย่างอิสระผ่านการสร้างสรรค์ภาพ ที่เน้นอิสระของเส้นสี รูปร่างที่แปลกใหม่ การตัดต่อ ตัดทอนรูปทรงขึ้นมาใหม่ ที่ไม่ได้จำกัดอยู่บนรูปสี่เหลี่ยม หรือสามเหลี่ยม การถ่ายทอดภาพนำเสนอออกมาทางภาพสองมิติและสามมิติ ด้วยความที่เป็นศิลปะแบบนามธรรม ทำให้ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดๆ ได้เลยไม่ว่าจะเป็น ภาพธรรมชาติ หรือภาพวาดเหมือนของบุคคล จนทำให้เกิด

การตีความได้อย่างไร้ขีดจำกัด เกิดอารมณ์ความรู้สึก และความเข้าใจในรูปภาพแตกต่างกันไปนานาทัศนะ³

จากการให้ค่าความสำคัญทางด้านอารมณ์ความรู้สึกของศิลปะนามธรรม ข้าพเจ้าได้ใช้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนี้เป็นพื้นที่แสดงความจริงทางจิตวิสัย เพื่อต่อรองทางภาษาภาพกับความ เป็นวัตถุวิสัยที่เป็นเหตุเป็นผล เป็นข้อเท็จจริง การใช้กระบวนการทางจิตรกรรมที่แตกต่างนี้ เป็นการสร้างความหมายและสอดแทรกสัญลักษณ์ให้กับผลงาน

ภาพที่ 6 ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky, Fragment 2 for Composition VII, 1913
ที่มา: Wassily Kandinsky, **Fragment 2 for Composition VII**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559,
เข้าถึงได้จาก <https://www.ibiblio.org/wm/paint/auth/kandinsky/>

³ ศิลปะนามธรรม, เข้าถึงเมื่อ 23 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://worldcivil14.blogspot.com/2014/02/abstract-art.html>

ภาพที่ 7 ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky, Composition IX, 1936

ที่มา: Wassily Kandinsky, **Composition IX**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<https://www.ibiblio.org/wm/paint/auth/kandinsky/>

ภาพที่ 8 ภาพผลงานของ Wassily Kandinsky, Composition IV, 1911

ที่มา: Wassily Kandinsky, **Composition IV**, เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

<https://www.ibiblio.org/wm/paint/auth/kandinsky/>

การประมวลอิทธิพลในการสร้างสรรค์

อิทธิทางศิลปกรรมที่เป็นแรงบันดาลใจและได้นำมาอ้างอิงแก่ผลงานของข้าพเจ้า ได้แก่ ศิลปะป๊อปอาร์ต (Pop Art) ศิลปะสำนึยม (Realism) และ ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) ล้วนแต่มีความแตกต่างกัน ทั้งทางด้านรูปแบบ เนื้อหา และเป้าหมายของแต่ละลัทธิ นำไปสู่การปรับใช้อย่างสอดคล้องและแสดงความหมาย ความรู้สึก และได้ใช้กระบวนการสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละลัทธิ เป็นตัวต่อระหว่างความแตกต่างในภาษาจิตรกรรมร่วมกันข้อมูลทางการวิจัยอื่นๆ คือ

ศิลปะป๊อปอาร์ต (Pop Art) เป็นแบบอย่างของศิลปะที่สะท้อนสภาพแท้จริงของสังคมปัจจุบัน ตามความรู้ความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปชั่วขณะหนึ่ง

ศิลปะสำนึยม (Realism) ศิลปะที่ถ่ายทอดด้วยความเหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ ชีวิต และประสบการณ์ของสังคมนั้นๆ แสดงถึงความสัจจะของข้อเท็จจริงและบริบททางสังคม

ศิลปะนามธรรม (Abstract Art) ศิลปะที่แสดงถึงทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ เป็นศิลปะที่ไม่ได้แสดงถึงความสมจริงของสี สัน รูปภาพ และสภาพแวดล้อม แต่ศิลปินเลือกที่จะนำเสนอความคิดอย่างอิสระผ่านการสร้างสรรค์ภาพ ที่เน้นอิสระของเส้นสี รูปร่างที่แปลกใหม่ การตัดต่อตัดทอนรูปทรงขึ้นมาใหม่ ที่ไม่ได้จำกัดอยู่บนรูปสี่เหลี่ยม หรือสามเหลี่ยม การถ่ายทอดภาพนำเสนอออกมาทางภาพสองมิติและสามมิติ ด้วยความเป็นศิลปะแบบนามธรรม ทำให้ไม่สามารถโยงเข้ากับแหล่งอ้างอิงรูปธรรมใดๆ ได้เลยไม่ว่าจะเป็น ภาพธรรมชาติ หรือภาพวาดเหมือนของบุคคล จนทำให้เกิดการตีความได้อย่างไร้ขีดจำกัด เกิดอารมณ์ความรู้สึก และความเข้าใจในตัวภาพแตกต่างกันไปนานาทัศนะ

จากการประมวลอิทธิพลในการสร้างสรรค์นี้ การดำรงอยู่ในปัจจุบันของมนุษย์นั้น มีความหลากหลายทั้งทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ตรรกะ เหตุผล โดยเกิดจากสิ่งเร้าทางสังคมภายนอก ล้วนส่งผลต่อเนื่องในระบบลูกโซ่ที่เป็นทอดๆ ดังที่เห็นได้จากการแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆ ทั้งมีสาระ และไร้สาระในเวลาเดียวกัน ทั้งหมดอาจแสดงถึงผลพวงจากผลกระทบและความกดดันทางสังคม และอาจเป็นจุดเริ่มต้นในความต้องการสร้างพื้นที่ของตนเองแก่การพักผ่อนหย่อนใจ ความสุนทรีย์ การผ่อนคลายอารมณ์ เพลิดเพลินทางจิตใจ นำไปสู่ความสุข ณ ปัจจุบันขณะ ที่สามารถสร้างดุลยภาพแห่งชีวิตจากความตึงเครียดระหว่างสังคมและตนเอง ทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง การใช้ฐานความคิดและกระบวนการทางจิตรกรรมของศิลปะสำนึยม (Realism) และศิลปะป๊อปอาร์ต (Pop Art) จึงเป็นสิ่งที่สามารถแสดง

ความเป็นชีวิตมนุษย์และสะท้อนสภาพแท้จริงของสังคมปัจจุบัน รวมถึงแสดงความรู้ความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปชั่วขณะหนึ่งได้เป็นอย่างดี แต่ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นที่ทางความรู้สึก ที่ใช้แสดงสัญชญาณทางความรู้เหตุผลในพฤติกรรมต่างๆ ของชีวิตมนุษย์ ด้วยรูปแบบที่ไร้กฎทางข้อเท็จจริง ในทางกลับกันกับแสดงผลทางความรู้สึกที่เป็นอิสระและมีพลังได้ รูปแบบและการแสดงออกของศิลปะนามธรรม (Abstract Art) จึงเป็นส่วนเติมเต็มของผลงานในการสร้างอารมณ์ความรู้สึก ทั้งสองส่วนนี้ได้สร้างปฏิสัมพันธ์และการต่อรองแก่กัน ระหว่างอารมณ์และเหตุผล อิสระและระเบียบแบบแผน กฎเกณฑ์และไร้กฎเกณฑ์ ทั้งหมดแล้วแต่เป็นองค์ประกอบแก่การสร้างคุณภาพที่สมบูรณ์ ท้ายที่สุด การบูรณาการ โดยใช้ข้อมูลความคิดจากรากฐานของศิลปะในลัทธิต่างๆ ไม่ได้ถูกจำกัดความอยู่เพียงเท่านั้น แต่ทั้งหมดได้เป็นสิ่งที่ถูกใช้และหยิบยกร่วมกับทัศนคติในปัจจุบัน เพื่อเป็นการพัฒนาผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยต่อไป

อิทธิพลจากการสื่อสาร

มนุษย์มีธรรมชาติที่ต้องการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ต้องการความรัก ความเข้าใจ จากกลุ่มและบุคคลอื่น การสื่อสารจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ได้รับสิ่ง เหล่านั้น การสื่อสารช่วยให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจ ความเข้าใจ การสื่อสารของมนุษย์นั้นได้รับการพัฒนาตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึง ปัจจุบัน ไม่ว่าจะสมัยโบราณหรือสมัยปัจจุบันต่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้าใจให้ เกิดขึ้นระหว่างกัน การสื่อสารเป็นการสื่อสารความคิดของคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง เพื่อจะให้ บุคคลอื่นทราบว่าต้องการอะไรหรือต้องการสื่ออะไร วิธีในการสื่อสารจึงมีการพัฒนามาตลอด และมีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ซึ่งได้มีการสร้างเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ มากมายเป็นเครื่องมือช่วยทำหน้าที่ในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามในฐานะที่เป็นมนุษย์ซึ่งต้องใช้การสื่อสารอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องทราบเกี่ยวกับ ความหมายและ ความสำคัญของการสื่อสาร องค์ประกอบของการสื่อสาร สื่อที่ใช้ในการสื่อสาร การสื่อสารเชิงวัจนะ และอวัจนะ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงและพัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความหมายของการสื่อสาร การสื่อสาร ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communication แปลเป็นภาษาไทยและใช้กันหลายคำ เช่น การติดต่อสื่อสาร การสื่อความหมาย การสื่อสาร ถ้าแปลตามรูปศัพท์เดิม การสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งสร้างความร่วมมือหรือคล้ายคลึงกันให้เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่ เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ปรมาะ สตะเวทิน กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการของการถ่ายทอดสาร (Message) จากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (Source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร (Receiver) โดยผ่านสื่อ (Channel)

ราตรี พัฒนรังสรรค์ กล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอด หรือ แลกเปลี่ยนความคิด ข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือความรู้สึกซึ่งอาจเป็นรูปของคำ ตัวอักษร สัญลักษณ์ เรียกว่า ข่าวสาร บุคคลฝ่ายหนึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร ส่งไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียก ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นได้เข้าใจความหมายตามเจตนาที่ต้องการ และช่วยป้องกันความเข้าใจผิดระหว่างกันและกันอีกด้วย

วิรัช ลภีรัตนกุล กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการในการส่งผ่านหรือ สื่อความหมายระหว่างบุคคล สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่สมาชิกสามารถใช้ความสามารถของตนสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยแสดงออกในรูปของความต้องการ ความปรารถนา ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการส่งสาร หรือ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิด ความรู้สึกระหว่างบุคคล เน้นความสัมพันธ์ของมนุษย์ ซึ่ง กระบวนการที่เกิดขึ้นนั้นเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน⁴

จากที่เนื้อหาที่กล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าได้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการสื่อสารที่มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตประจำวัน ในทุกๆ วัน มนุษย์ได้ใช้การสื่อสารตลอดเวลา ทั้งการสื่อสารกับตนเอง การสื่อสารกับผู้อื่น ตั้งแต่บุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน ผู้ร่วมงาน และทุกกิจกรรมในการดำรงชีวิต ก็ต้องใช้การสื่อสารทั้งนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้กระบวนการทางจิตกรรมเป็นภาษาหนึ่งของการสื่อสาร แบ่งปันทัศนคติ ผ่านการนำเสนอผลงานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสัพเพหระต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ภายใต้กฎเกณฑ์ของสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ และสังคมที่ดำเนินไป เมื่อสารของข้าพเจ้าที่เป็นงานจิตกรรมได้ถูกสื่อออกไป ผลงานนี้ได้ทำหน้าที่แก่การสื่อสาร ถ่ายทอดความหมาย สู่บุคคลต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุดได้ด้วยตัวของมันเอง เมื่อผู้ชมหรือในที่นี้ คือ ผู้รับสารเกิดการรับรู้และการตีความทางเนื้อหาและสุนทรียภาพแล้ว นำไปสู่การแลกเปลี่ยนทางความคิด ที่สามารถประยุกต์และนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

อิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม

จากสภาพสังคมในยุคปัจจุบัน วิถีชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ไม่ว่าจะโลกตะวันตกหรือตะวันออก ต่างเผชิญหน้ากับระบบความเชื่อ ค่านิยม กระแสสังคม กฎเกณฑ์ต่างๆ ทั้งหมดได้แทรกซึมและประดังหน้าเข้ามาจนเราไม่ทันตั้งตัว ในสภาพของสังคมทุกวันนี้ ผู้คนต่าง

⁴การสื่อสาร (Communication), เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

คืนรน แข่งขัน ทั้งหน้าที่การงานเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี และแน่นอนย่อมตามมาความกดดันและความเคร่งเครียด ทุกอย่างเกิดขึ้นและดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว เวลาจึงกลายเป็นสิ่งที่สัมพันธ์และแยกออกจากมนุษย์ไม่ได้ เรานับความยาวนานของชีวิตเป็น ชั่วโมง วัน เดือน ปี และ นาที วินาที เราแบ่งแยกชีวิตออกเป็นช่วงๆ ตามช่วงระยะเวลา คือ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต นอกจากนั้นเรายังดำเนินชีวิตไปตามเข็มนาฬิกาที่ใช้แทนเวลาตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าจนเข้านอนตอนกลางคืน เราผูกชีวิตไว้กับนาฬิกามากจนกระทั่งวิตกกังวล กับการหมุนของเข็มนาฬิกา กลัวว่าจะช้าหรือเร็วไป เราให้ความสำคัญแก่นาฬิกามากขนาดนี้ ก็เพราะถือว่านาฬิกาเป็นเครื่องวัดเวลา เวลาหมายถึงการเปลี่ยนแปลง การไม่อยู่กับที่ มนุษย์จึงถูกควบคุมด้วยเวลาแบบไม่ทันรู้สีกตัว จากความรวดเร็วทางสังคม จนนำไปสู่พฤติกรรมการณ์เร่งรีบของผู้คนทั้งหลายนี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของภาวะความกดดันของมนุษย์ที่ต้องดำรงอยู่ การมีพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายอารมณ์ เกิดความเพลิดเพลินทางจิตใจ ที่เสมือนตัวเองหลุดไปอยู่อีกพื้นที่หนึ่ง พื้นที่ที่สามารถปล่อยอิสระทั้งกายใจ ไร้เหตุผลและกฎเกณฑ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นมุมมองเล็กๆ ของเสียหนึ่งในชีวิตประจำวัน แต่สิ่งนี้อาจเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมรอยต่อกิจกรรมต่างๆ ระหว่าง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งนำไปสู่คุณภาพและความสุขในชีวิตก็เป็นได้

อิทธิพลทางด้านจิตวิทยา

การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม มนุษย์ต้องคืนรนและมีพฤติกรรมต่างๆ เพื่อสิ่งที่ปรารถนาบางสิ่งอย่างไม่มีสิ้นสุด พฤติกรรมจึงเป็นสิ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาทางจิตวิทยา และศึกษานุคคลแต่ละคน การกระทำของแต่ละบุคคลย่อมไม่เหมือนกัน เพราะความคิดและแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ดังนั้น จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่ออธิบายคาดการณ์ เพื่อจะได้เข้าใจและสามารถนำชีวิตของเราให้ดำเนินไปได้อย่างมีความสุข

จิตวิทยายังเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้เกิดความเข้าใจตนเอง โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความสุขและสุขเป็นองค์ประกอบ จากสิ่งเร้าต่างๆ ที่ถูกสร้างโดยสังคมและตนเอง ล้วนส่งผลกระทบต่อความรู้สึก การปฏิบัติตนเมื่อมีอารมณ์เครียด เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตของคนเรามีความสุขในสังคม คือ “การรู้จักปฏิบัติตนเมื่อมีอารมณ์เครียด” ธรรมดามนุษย์เราที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีความเครียด อารมณ์ที่หม่นหมอง หรือความไม่สบายใจได้ ก็จำเป็นที่จะต้องรู้วิธีแก้ไขเมื่อเกิดอารมณ์เช่นนี้กับตนเอง ในชีวิตประจำวันต้องดำเนินชีวิตอยู่เพื่อสิ่งต่างๆ

⁵ พินิจ รัตนกุล, **ปรัชญาชีวิต ฌอง-ปอล ซาทร์ ชีวิตและแนวคิดของเจ้าสำนักเอกซิสเตนเซียมลิสต์** (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามัญชน , 2555), 66-67.

ทั้งการงาน การเงิน ความรัก และอื่นๆ ที่สำคัญแก่คุณค่าและความหมายของชีวิต ย่อมมีแรงกดดัน ภาวะตึงเครียด ที่ทำให้เป็นทุกข์ ฉะนั้นการดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยืดหยุ่น รู้จักปรับตัวให้เข้าได้กับ ทุกสถานการณ์ ความยืดหยุ่นนั้นอาจเป็นข้อต่อสำคัญแก่การสร้างคุณสมบัติของชีวิต และอาจ เป็นเส้นทางที่จะไปสู่จะมุ่งหมายทางความสุข

อิทธิพลจากทฤษฎีสัจธรรมร่วมสมัย

กิลเบิร์ต ซิมงดง (Gilbert Simondon)

คิดแบบการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจง (Thinking of Individuation) ความคิดเกี่ยวกับ กระบวนการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจงของซิมงดง อะไรก็ตามที่สามารถนำไปสู่การสถาปนา ความสัมพันธ์ ย่อมถือว่าอยู่ในวิถีของการดำรงอยู่ในฐานะที่เป็นความเฉพาะเจาะจง

จากมุมมองกระบวนการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจง เวลาไม่ใช่เรื่องของลำดับ เหตุการณ์ก่อนหลัง แต่เวลาคือการกำลังจะเกิด/กำลังจะเป็นของสรรพสิ่งในสถานะที่มีเสถียรภาพ ชั่วคราว (metastable being) กล่าวคือ เป็นเสถียรภาพที่สร้างขึ้นจากความไร้ระเบียบ ขณะเดียวกัน เวลาในทรรศนะนี้เป็นเรื่องของขั้นตอนหรือสถานะของการมีอยู่/เป็นอยู่ (phases of being)

มโนทัศน์เรื่องสถานะเสถียรภาพชั่วคราว (metastability) ประสานทฤษฎีว่าด้วยข่าวสาร ของศาสตร์ว่าด้วยการสื่อสารและการควบคุมข่าวสาร (cybernetics) เข้ากับทฤษฎีว่าด้วยการเปลี่ยน สถานะของสสาร (phase-shift) ในวิชาฟิสิกส์เข้าไปด้วยกัน การมีอยู่/เป็นอยู่ในสถานะของ เสถียรภาพที่เปราะบางหรือเสถียรภาพชั่วคราวนั้น นำไปสู่ความตึงเครียดของระบบ และความตึง เครียดของระบบนี้จะพัฒนาไปสู่สิ่งใหม่เสมอ ซิมงดงเรียกการเปลี่ยนผ่านในลักษณะนี้ว่า transduction ซึ่งเป็นศัพท์ของศาสตร์การสื่อสารและการควบคุมข่าวสาร (cyber-netics) ที่ใช้ใน ความหมายของการทำงานของข่าวสารด้วยการแปลงข่าวสารให้เป็นพลังงาน หรือเปลี่ยนรูปจาก พลังงานแบบหนึ่งสู่พลังงานอีกแบบ เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบสุด ๆ ส่วนซิมงดงใช้ transduction ในความหมายของกระบวนการที่ทำให้ความแตกต่าง แยกแยกถูกจัดโครงสร้างใหม่อันเป็นผลมา จากการเข้ามามีปฏิสัมพันธ์กันของความแตกต่างเหล่านั้นบนระนาบเดียวกัน สร้างความเป็นไปได้ให้ เกิดการสอดรับกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้กระบวนการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจง

เงื่อนไขสถานะก่อนการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจงไม่ใช่สิ่งที่ดำรงอยู่แล้วล่วงหน้า แต่ เป็นผลมาจากการเผชิญหน้าของระบบย่อยที่แตกต่างกันในระบบใหญ่ การเผชิญหน้าภายใน ระบบจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเอกภาวะในระบบปรากฏขึ้นในฐานะที่เป็น “ข่าวสาร” (information) ที่ สำคัญของระบบ ข่าวสาร สำหรับซิมงดงไม่ใช่สิ่งที่ดำรงอยู่แล้วและถูกส่งออกไปยังผู้รับสาร แต่ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งกับผู้รับสาร information ของซิมงดง จึงไม่ใช่ message แต่เป็น

reaction มากกว่า ข่าวสารสำหรับชมมรดง ไม่ใช่สิ่งที่เป็นก้อน หยุดนึ่งที่ถูกส่งออกไปจากผู้ส่งสารถึงผู้รับสาร แต่ข่าวสารในทฤษฎีการทำให้เป็นความเฉพาะเจาะจงคือฐานหรือสารกระตุ้นในการสร้างภววิทยาในแบบที่เป็นกระบวนการที่นำไปสู่การเกิดขึ้นของสิ่งใหม่⁶

⁶ ศ.ดร. ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร, เอกภวะในทฤษฎีสัจจร่วมสมัย (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิภษา, 2558), 116.

บทที่ 3

กระบวนการในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การประมวลความคิดจากข้อมูลเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์

“ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีจุดเริ่มต้นมาจากการสังเกตพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า ผู้คนรอบข้าง และสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่ต่างเผชิญหน้ากับค่านิยม กระแส และกฎเกณฑ์ต่างๆ ทุกสิ่งคือปัจจัยสำคัญในการสร้างคุณค่าและความหมายของชีวิต ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้คนต้องดิ้นรน แข่งขัน ทุกอย่างเกิดขึ้นและดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว จนนำไปสู่พฤติกรรมการเร่งรีบของผู้คน เวลาได้เป็นสิ่งที่มีสัมพันธและแยกออกจากมนุษย์ไม่ได้ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของภาวะความกดดันของมนุษย์ที่ต้องดำรงอยู่ การมีพื้นที่ที่สามารถปล่อยอิสระทั้งกายใจ โดยไร้เหตุผลและกฎเกณฑ์เป็นตัวควบคุม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีสาระหรือไร้สาระ ต่างสร้างความหลากหลายและอาจเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมรอยต่อกิจกรรมต่างๆ ระหว่าง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งนำไปสู่ดุลยภาพทางความสุขและความสมบูรณ์แก่ชีวิต”

สาระอาจอยู่ในความไม่มีสาระ สิ่งมีสาระอาจแฝงตัวอยู่ในความไร้สาระ และศัพท์เฉพาะอาจเป็นข้อต่อสำคัญของความสุขในชีวิตประจำวัน การหาคำตอบและความหมายชีวิตประจำวันได้นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยการใช้ความรู้ความเข้าใจของการศึกษา ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทดลองค้นคว้าและพัฒนา ประกอบกับการใช้ข้อมูลและเรื่องราวที่ได้จากภาพถ่าย นิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ ถูกแสดงออกโดยใช้ภาพรูปธรรมผสมผสานกับนามธรรม รวมถึงทัศนธาตุต่างๆ ประกอบกัน ได้แก่ รูปทรง ที่ว่าง น้ำหนัก แสงเงา สี พื้นผิว ตลอดจนการแสดงออกทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผนผสมผสานกับการปล่อยใจโดยการสำแดงอารมณ์อย่างฉับพลัน เพื่อสื่อความหมายและความเป็นเอกภาพ นำไปสู่การสังเคราะห์ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

ขั้นตอนการประมวลความคิด

ภาษาทางทัศนศิลป์ที่ผ่านการมองเห็นและการได้รับรู้สัมผัส สื่อความหมาย ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทัศนธาตุกับการมองเห็น การทำหน้าที่เป็นตัวแปลความ หรือ

สื่อข้อมูลจากการเห็นให้เป็นความหมายที่เข้าใจได้ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการรับรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ทางการมองเห็นด้วย

ทัศนธาตุ เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าเป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งยึดเหนี่ยวให้วัสดุและทัศนธาตุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวของมันเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานต้องอาศัยการประกอบของทัศนธาตุต่างๆ (Visual Elements) ดังนี้

1. รูปทรง (Form) รูปทรงเป็นส่วนหลักและจุดเด่นในกานำเสนอผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญในโครงสร้างและความเหมือนจริงของบุคคลที่มีกิจกรรมและอากัปกริยาในท่าทางต่างๆ เพื่อสื่อความหมายของผลงาน และได้แทรกรูปทรงของวัตถุสิ่งของต่างๆ เพื่อเสริมความสมบูรณ์ของภาพ พร้อมทั้งสร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงหลักและรูปทรงของตัวเอง อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ และแทนสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก ความหมายของภาพรวมทั้งหมดอีกด้วย

2. เส้น (Line) เส้นในผลงานของข้าพเจ้า เกิดขึ้นจากการลากอย่างฉับพลัน เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว มีทั้งส่วนเส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นยุ่งเหยิงที่เกิดจากการลากแบบอิสระ อีกทั้งเส้นที่มีหลายขนาดเพื่อสร้างมิติและความหลากหลาย โดยเส้นได้ลากและปาดป้ายลื้อไปกับรูปทรงทางข้อเท็จจริงของบุคคลและวัตถุ อีกส่วนได้ลากและปาดป้ายอย่างอิสระในพื้นที่ของพื้นผ้าใบ เพื่อเป็นส่วนเติมเต็มและสร้างความสมบูรณ์ขององค์ประกอบศิลป์ให้เกิดเอกภาพ พร้อมทั้งสร้างความหมายทางด้านเนื้อหาที่แสดงถึงการปล่อยใจอย่างอิสระเคียงคู่ไปกับการเลือกรูปทรงของกฎเกณฑ์ทางความเป็นจริง

3. สี (Color) ข้าพเจ้าได้ใช้สีเป็นคุณลักษณะเด่นเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกและสร้างความหมาย ดังนี้

สีในส่วนนามธรรม ได้ใช้สีที่มีความสดจัดสูงเคียงคู่ไปกับสีหม่นเพื่อให้เกิดความแตกต่างและสร้างความโดดเด่น และได้ใช้ความหลากหลายทางวรรณะสีเพื่อสร้างความสดใสและให้พลังความสดจัดของสีซึ่งกันและกัน สีในส่วนนามธรรมนี้ยังได้ใช้หลักจิตวิทยาเป็นส่วนกำหนดแก่การสร้างสรรค์ในแต่ละภาพ เพื่อสื่อสารและแทนความหมายด้านเนื้อหาถึงความทันสมัยและความปรารถนาของมนุษย์ นำไปสู่อารมณ์ของภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละผลงาน

สีในส่วนรูปธรรม ได้ใช้สีตามความเป็นจริงทั้งภาพบุคคลและวัตถุ เพื่อแสดงสัจจะทาง

ข้อเท็จจริงให้มากที่สุด อีกส่วนได้ใช้สีที่เป็นเอกรงค์ (Monochrome) คือการใช้สีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลายลำดับ เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบสีเดียว ทำให้สามารถอนุมานถึงภาพถ่ายขาวดำ การใช้สีทั้งสองนี้ได้สร้างอารมณ์และความหลากหลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละผลงาน

4. น้ำหนัก (Tone) ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ น้ำหนักที่ใช้ตามลักษณะของแสงเงาในธรรมชาติ ทำให้เกิดปริมาตรของรูปทรง นอกจากจะให้ปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรงแล้ว น้ำหนักยังให้ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเองอีกด้วย น้ำหนักได้การสร้างระยะด้วยแสงและเงา ทำให้เกิดความแตกต่างในตำแหน่งของแต่ละรูปทรง เชื่องโยงไปสู่มิติของที่ว่าง การสร้างค่าน้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าได้ประสานค่าน้ำหนักด้วยความเข้มและความสว่างของสีในค่าน้ำหนักที่กลืนกันและแตกต่างกันสูง เพื่อสร้างความหลากหลายและสื่ออารมณ์เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในตัวตามเนื้อหาแต่ละผลงาน

5. พื้นผิว (Texture) ข้าพเจ้าได้ใช้กระบวนการทางจิตรกรรมเพื่อให้เกิดพื้นผิวสองลักษณะ คือ ลักษณะพื้นผิวที่เกิดการระบายแบบเรียบเนียนอย่างประณีต โดยใช้วิธีการเกลี่ยเพื่อสร้างพื้นผิวจากรอยพู่กัน น้ำหนักและความลึก ที่ให้ความเหมือนจริงจากภาพต้นแบบอย่างมีแบบแผน อีกส่วนเกิดจากการปาดป้ายสีที่หนาอย่างอิสระและฉับพลัน ทำให้เกิดรอยฝีแปรงที่รุนแรง ทั้งสองลักษณะนี้ได้สร้างความแตกต่างและขัดแย้งทางกระบวนการ เกิดเป็นความหมายและเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงการเกิด การปะทะ โดยมีแบบแผน อารมณ์และเวลามาเป็นตัวกำหนด

6. พื้นที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างเป็นส่วนสำคัญในองค์ประกอบศิลป์ เป็นมิติที่เป็นนามธรรม ไม่แสดงความหมายใดๆ แต่เป็นตัวรองรับและสร้างความหมายต่อรูปทรงและทัศนธาตุส่วนอื่นๆ มีการกำหนดขอบเขตและสร้างความรู้สึกของพื้นที่ว่างสองมิติในผลงาน เพื่อสร้างความหมายที่สัมพันธ์กับรูปทรง ในลักษณะสร้างความรู้สึกทางนามธรรมด้วยโครงสร้างของบรรยากาศสีและน้ำหนักในพื้นที่ว่างให้รู้สึกถึงมิติของความลึกในการแผ่ขยายตัวของรูปทรงและในทางเดียวกันยังสามารถให้ความรู้สึกสิ้นสุดขอบเขตของรูปทรง ดูแล้วเกิดการประสานเกี่ยวพันกันและกัน ซึ่งบางครั้งรูปทรงกับพื้นที่ว่างตัดกันอย่างรุนแรง ชัดเจน เพื่อให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น เร่งเร้าและจับแน่น พร้อมทั้งเป็นการกำหนดให้เป็นไปตามอารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกัน

7. มิติ (Dimension) รูปทรงทั้งหมดในการจัดองค์ประกอบของภาพเป็นการวางรูปทรงประกอบกันไปมา ทับซ้อนกันในระนาบ 2 มิติ มีการใช้ภาพเหมือนจริง (รูปธรรม) ประกอบกับภาพส่วนที่เป็นนามธรรมที่ได้จากการนำภาพบางส่วนจากนิตยสาร ภาพโปสเตอร์ มาทับซ้อนกันในลักษณะคล้ายภาพตัดปะ (Collage) เพื่อให้เกิดมิติลวงตา พร้อมทั้งสร้างความกลมกลืนและความเป็นเอกภาพด้วยระนาบสี เส้น ล้อกันไปมาเสมือนว่าทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งของมันและกัน อีกทั้งยังแสดงออกถึงความหมายของภาพในเรื่องความไร้เหตุผลและความเป็นสัพเพเหระ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง

โดยผ่านภาพกิจวัตรประจำวันที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อ และค่านิยมต่างๆ ล้วนส่งผลและแสดงออกผ่านพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ การใช้มิติมาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพที่มีรูปแบบคล้ายการออกแบบนิยายสาร โปสเตอร์ ยังสื่อถึงความเป็นยุคสมัยอีกด้วย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 9 อุปกรณ์การสร้างสรรค์วิธานิพนธ์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เช่น อุปกรณ์วาดเขียน กระดาษ กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ได้แก่ เฟรมผ้าใบ ดินสอ สีพาสเทล ฆาลโคล สีน้ำมัน สีอะคริลิก พู่กัน แปรง เกรียง ผ้าเช็ดสี กระดาษขาว

ขั้นตอน วิธีการสร้างสรรค์

1. การหาข้อมูล ศึกษาข้อมูลทางด้านเนื้อหาจากหนังสือที่เกี่ยวกับมานุษยวิทยา จิตวิทยา ปรัชญา รวมถึงพฤติกรรมและวิถีชีวิตของผู้คน ในกระแสสังคมปัจจุบัน เพื่อนำมาเป็นสังเคราะห์สู่การสร้างสรรค์ผลงาน ข้อมูลอีกส่วนคือข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ นิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

2. การสร้างภาพร่าง ภาพถ่าย นิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เป็นข้อมูลส่วนสำคัญในการสร้างภาพร่าง เพราะสามารถแสดงออกถึงยุคสมัย ค่านิยม และยังเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรม กิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันอีกด้วย การสร้างภาพร่างเริ่มต้นจากเลือกภาพถ่ายจากนั้นตัดปะ (Collage) ภาพที่ตัดหรือฉีกจากนิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มาผสมเข้าด้วยกัน และใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ร่วมด้วย บางครั้งนำมาถ่ายทอดลงบนผลงานชิ้นเล็กก่อนที่จะขยายลงบนเฟรมผ้าใบขนาดใหญ่

3. การสร้างสรรค์ผลงาน ขยายผลงานจากภาพร่างลงบนเฟรมผ้าใบตามขนาดที่กำหนดไว้ และสร้างความกลมกลืนและเอกภาพด้วยทัศนธาตุ พร้อมทั้งใช้หลักจิตวิทยาเป็นส่วนกำหนดแก่การสร้างสรรค์ในแต่ละภาพ เพื่อสื่อสารและแทนความหมายด้านเนื้อหา นำไปสู่อารมณ์ของภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละผลงาน

ขั้นตอนการทำงาน

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าอาศัยกระบวนการทางจิตรกรรมที่หลากหลาย รวมถึงการทำงานที่เป็นเหตุเป็นผลและเป็นระเบียบแบบแผนผสมผสานกับการปล่อยใจและใช้อารมณ์ความรู้สึกที่อิสระมาต่อรองในระหว่างการสร้างรูป เพื่อเป็นการสื่อสารทั้งทางด้านเนื้อหาและความงามทางสุนทรียภาพ

1. ค้นคว้าและบันทึกข้อมูลจากนิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของแนวความคิด รวมถึงการบันทึกข้อมูลที่เป็นภาพถ่าย อาทิ ปกரியคนในกิจกรรมต่างๆ เพื่อมาทำเป็นแบบร่างต้นแบบ

2. ทำภาพร่างต้นแบบจากข้อมูลที่รวบรวม โดยคัดเลือกภาพถ่ายคนในกิจกรรมต่างๆ มาเป็นภาพหลักจากนั้นตัดปะและตัดปะ (Collage) ภาพที่ตัดหรือฉีกจากนิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มาผสมเข้าด้วยกัน และใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ร่วมด้วย

3. ขยายภาพจากภาพร่างต้นแบบสู่ผลงานจริง โดยเริ่มจากรองพื้นเฟรมผ้าใบด้วยสีอะคริลิก แล้วเริ่มร่างภาพด้วยสีพาสเทล (Pastel) และชาลโคล (Charcoal)

4. เริ่มระบายด้วยสีน้ำมัน โดยลงสีภาพรวมแบบคร่าวๆ ก่อน เพื่อเป็นการกำหนดบรรยากาศโดยรวมของภาพ

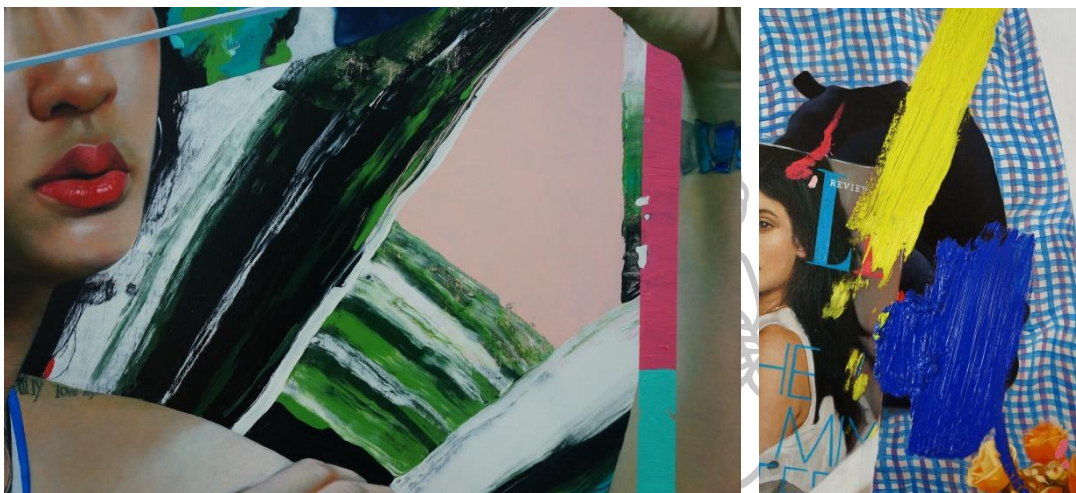
5. เริ่มเก็บรายละเอียดภาพส่วนที่เป็นบุคคล วัตถุ รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบข้าง โดยใช้สีตามความเป็นจริง ประสานกันด้วยน้ำหนักร่อนแก่เพื่อให้เกิดปริมาตรและความแน่นแก่รูปทรง ใช้สีน้ำหนักสร้างระยะแสงและเงา ทำให้เกิดความแตกต่างในตำแหน่งของแต่ละรูปทรง ในขั้นตอนการเก็บรายละเอียดนี้ จะคำนึงถึงความเหมือนจริงให้มากที่สุด เพื่อแสดงสัจจะของความเป็นจริง และยังเป็นสิ่งตั้งต้นที่สามารถสื่อสารเนื้อหาแก่นดูได้เป็นอันดับแรก นำไปสู่การตีความร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ต่อไป

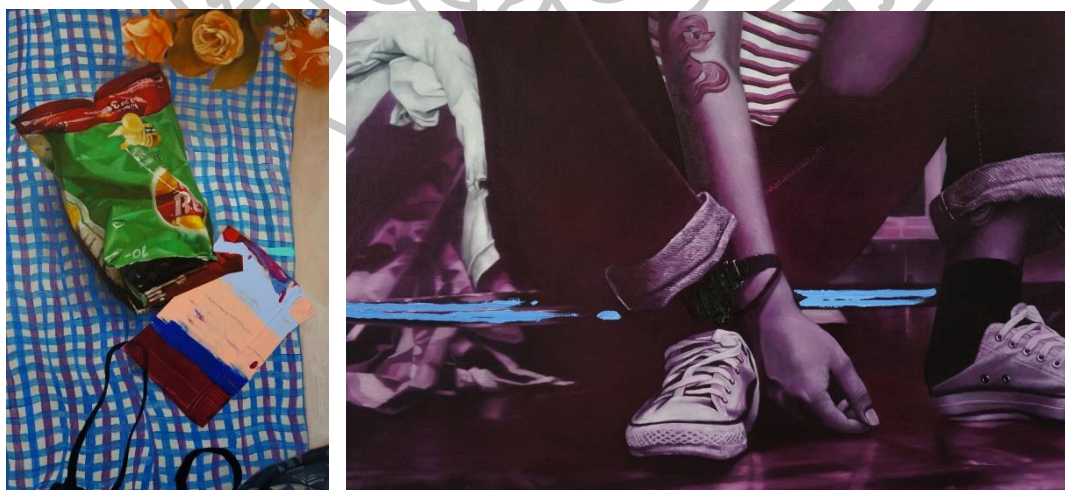
ภาพที่ 10 แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (การเก็บรายละเอียดภาพส่วนที่เป็นบุคคล วัตถุ รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบข้าง)

6. แทรกส่วนที่เป็นภาพนามธรรมด้วยการปาดป้ายสีอย่างฉับพลัน การละเลงสีอย่างอิสระไปในส่วนต่างๆ ของภาพบุคคล วัตถุ และสิ่งแวดล้อมรอบข้าง เป็นการต่อร่องระหว่างนามธรรมกับรูปธรรม โดยส่วนที่เป็นนามธรรมอาศัยและแฝงตัวอยู่กับกฎเกณฑ์ของความเป็นจริงในรูปธรรม แสดงถึงการต่อร่องของความเป็นระเบียบแบบแผนกับปล่อยใจทางอารมณ์ที่ไร้

กฎเกณฑ์ เสมือนสิ่งที่ไร้เหตุผล สิ่งที่เป็นอารมณ์คือส่วนหนึ่งของความเป็นจริง เปรียบได้กับความ
ความไร้เหตุผลของพฤติกรรมมนุษย์ ที่ได้แทรกอยู่ในกิจวัตรประจำวัน เป็นส่วนหนึ่งและส่วนสำคัญ
ต่อการล้อเลียนความสมดุลชีวิต ที่ยังดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง

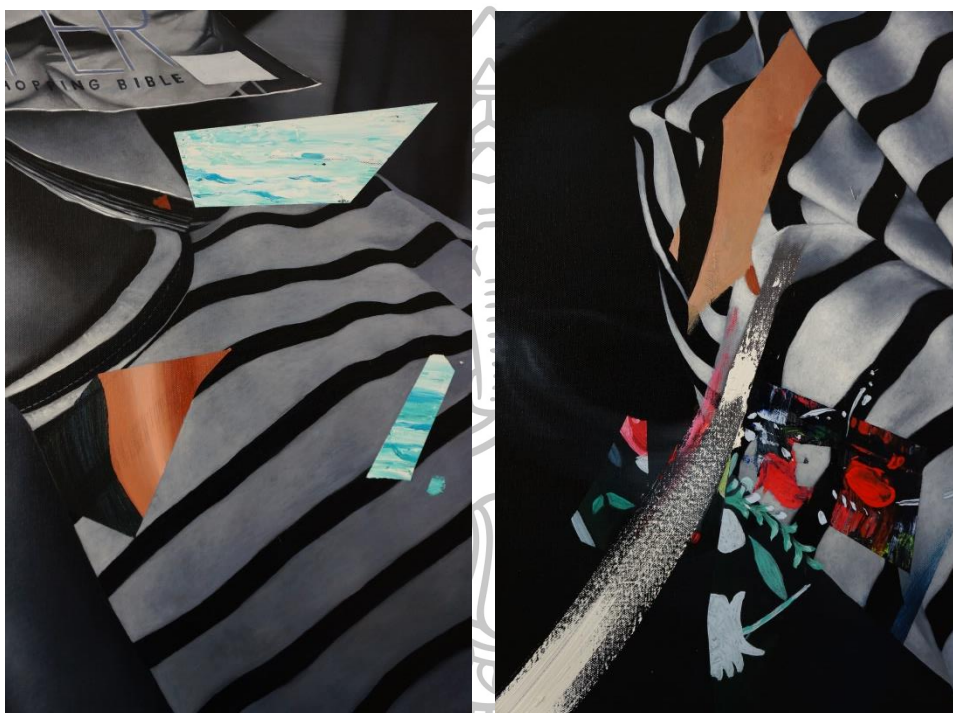

ภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพนามธรรมที่ปาดป้ายอย่างอิสระ
และฉับพลัน)

ภาพที่ 12 แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพนามธรรมที่แฝงอยู่กับกฎเกณฑ์
ของความเป็นจริงในรูปธรรม)

7. ทับซ้อนภาพที่ได้จากภาพบางส่วนของนิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อเป็นการประสานและสร้างมิติให้แก่ภาพ พร้อมทั้งยังเป็นส่วนที่แสดงเนื้อหาถึงอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ที่มีส่วนส่งผลต่อพฤติกรรมและวิถีชีวิตของมนุษย์ ส่วนนี้ยังทำให้สามารถอนุมานถึงการออกแบบของนิตยสาร โปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่บ่งบอกถึงยุคสมัย

ภาพที่ 13 แสดงขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (การทับซ้อนภาพที่ได้จากภาพบางส่วนของนิตยสาร)

บทที่ 4

การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของข้าพเจ้านี้ เป็นการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง เกิดจากการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งการผสมผสานของกระบวนการทางจิตรกรรมที่แตกต่างหลากหลาย องค์ประกอบของภาพ การสร้างรูปทรง รวมถึงเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของแนวความคิดและเนื้อหาของผลงาน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนาผลงานอย่างเป็นขั้นตอน จนเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “สัพเพหระและความสมดุลแห่งชีวิต” ที่เกี่ยวกับเรื่องราวการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ ภายใต้กระแสและค่านิยมทางสังคม ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรม รวมถึงการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ โดยข้าพเจ้าได้ใช้พื้นที่ทางจิตรกรรมเป็นสื่อในการกระตุ้นผู้ชมให้เกิดการพิจารณาถึงคุณค่าและความหมายของชีวิต ที่อาจสร้างความสุขระหว่างชีวิตประจำวันและอาจเป็นกุญแจสำคัญที่นำเราสู่ความสมดุลและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

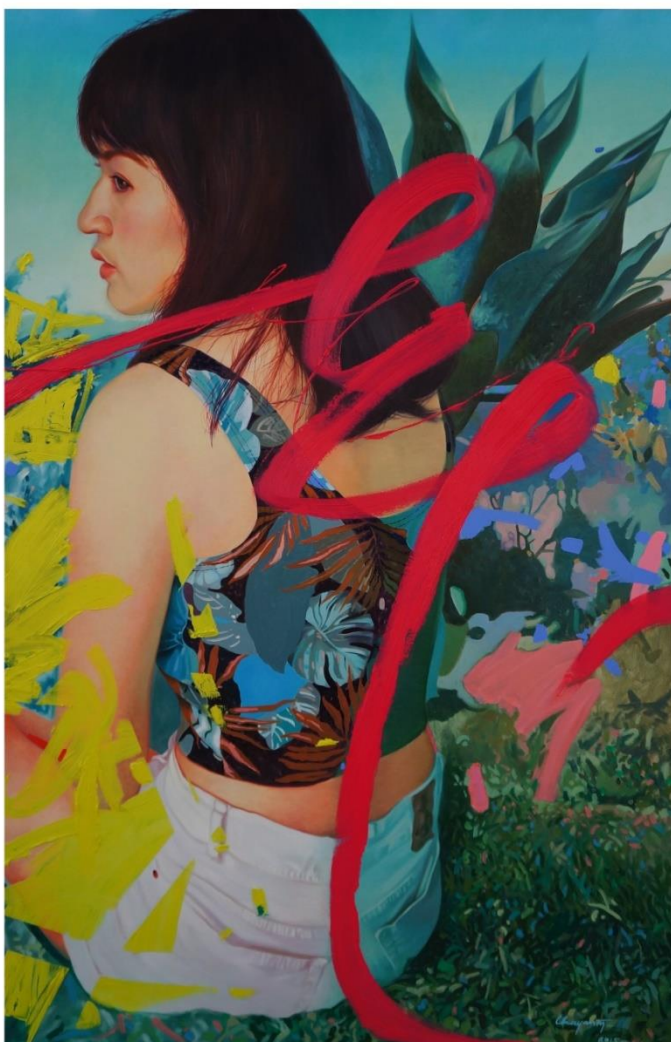
ผลงานในขณะนี้เป็นการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงพัฒนาการทั้งด้านแนวความคิด เนื้อหาเรื่องราว และเทคนิควิธีการ อย่างต่อเนื่อง การวางองค์ประกอบที่ใช้ภาพบุคคลในกิจกรรมและอิริยาบถต่างๆ เป็นแกนหลักในการนำเสนอ รวมถึงการผสมผสานทัศนธาตุด้วยการปาดป้ายเส้น สีอย่างอิสระและฉับพลัน เพื่อเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของภาพ ใช้กระบวนการที่แตกต่างและหลากหลายควบคู่กันไปการแสดงเนื้อหาเรื่องราว ผลงานในช่วงนี้ยังคงเป็นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากการหาข้อมูลและประสบการณ์ที่ศึกษามา ซึ่งผลงานดังกล่าวมีจำนวน 10 ชิ้น และจะแบ่งช่วงของการทำงานออกเป็นสองระยะ ดังนี้

ผลงานช่วงแรก ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1-5 ผลงานในช่วงนี้นำเสนอถึงเรื่องราวของบุคคลคนในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการถ่ายแบบของนิตยสาร โปสเตอร์ สิ่งสิ่งพิมพ์ต่างๆ และอินเทอร์เน็ต สื่อถึงพฤติกรรมการลอกเลียนแบบจากสื่อและค่านิยมทางสังคม โดยใช้คุณลักษณะของสีเป็นจุดเด่นของผลงานเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกและสร้างความหมาย สีที่ใช้ที่มีความสดจัดสูงและความหลากหลายของวรรณะสีเพื่อให้สร้างความสดใสและความโดดเด่น การ

ใช้สีได้ใช้หลักจิตวิทยาเป็นส่วนกำหนดแก่การสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อสื่อสารและแทนความหมายด้านเนื้อหาถึงความทันสมัยและความปรารถนาของมนุษย์

ผลงานช่วงที่สอง ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6-10 ผลงานในช่วงนี้ได้ใช้ทักษะและให้ความสำคัญในกระบวนการระบายสีให้สมจริงมากยิ่งขึ้น โดยมีภาพถ่ายเป็นภาพต้นแบบเน้นรายละเอียดเป็นความสำคัญ เทคนิควิธีการระบาย ฝีแปรง ในส่วนของภาพเหมือนจริงที่แตกต่างและขัดแย้งกับฝีแปรงส่วนนามธรรม โดยส่วนของภาพเหมือนมีเทคนิควิธีการระบายที่ประณีตเป็นระเบียบแบบแผน แสดงถึงความเป็นเหตุเป็นผล กับส่วนของนามธรรมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นับพจน์ ที่แสดงถึงการปลดปล่อยอารมณ์อย่างอิสระ กระบวนการทั้งหมดนี้นำไปสู่การสร้างเนื้อหาเรื่องราว เกิดเป็นการตีความทางความหมาย ถึงกระนั้น ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมพร้อมทั้งได้รับคำแนะนำ ในการพัฒนารูปแบบการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสดงออกให้มากขึ้นกว่าเดิมแก่การพัฒนาผลงานต่อไป

ภาพที่ 14 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน By the way

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 160 cm.

ภาพที่ 15 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน Fresh

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 160 cm.

ภาพที่ 16 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน Trend No.1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 145 x 145 cm.

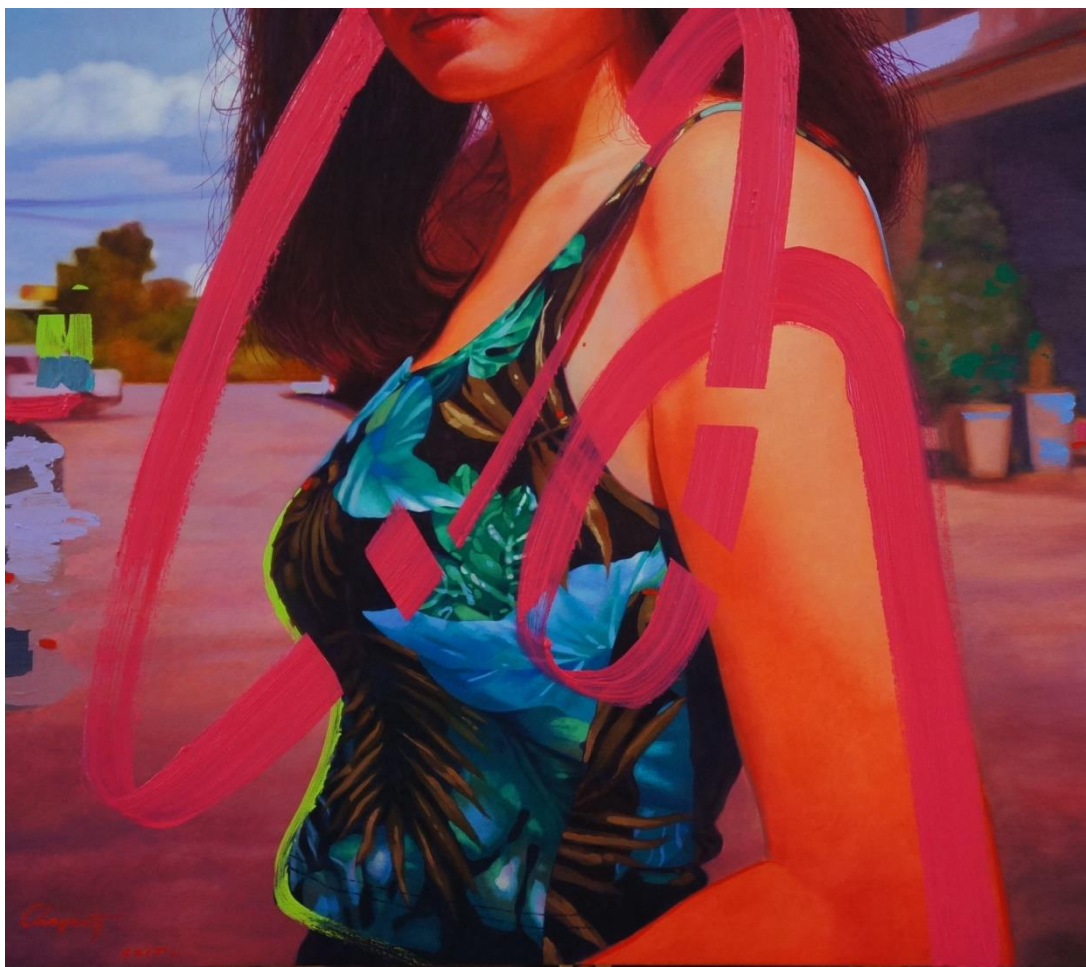

ภาพที่ 17 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน Trend No.2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 145 x 145 cm.

ภาพที่ 18 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน Her

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 69 x 79 cm.

ภาพที่ 19 ผลงานช่วงก่อนวิธานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน Woman in City No.1

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 100 cm.

ภาพที่ 20 ผลงานช่วงก่อนนิทรรศการครั้งที่ 7

ชื่อผลงาน Woman in City No.2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 100 cm.

ภาพที่ 21 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน Woman in City No.3

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 100 x 100 cm.

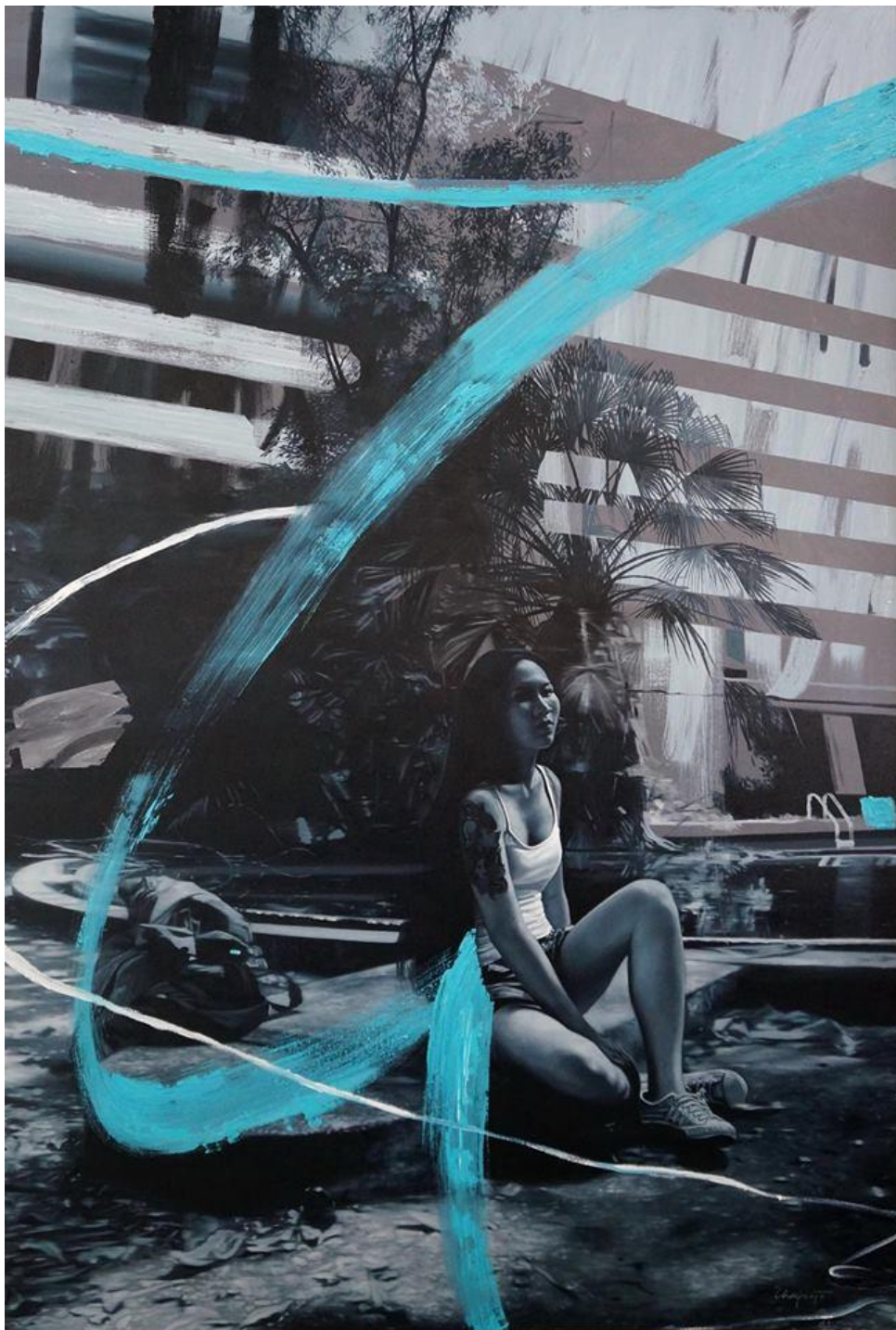

ภาพที่ 22 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน Youth

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 113 x 170 cm.

ภาพที่ 23 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10

ชื่อผลงาน At the pool

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 138 x 200 cm.

ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1-2 ผลงานสองชิ้นนี้ได้พัฒนาเนื้อหาและรูปแบบต่อเนื่องจากผลงานช่วงระยะที่สองของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9-10 โดยกระบวนการทางจิตรกรรมที่แตกต่างหลากหลาย ถูกนำเสนอและรับใช้ในการเชื่อมโยงเนื้อหาทางจิตวิทยา มานุษยวิทยา ในโลกสังคมปัจจุบัน ถ่ายทอดเรื่องราวของพฤติกรรมมนุษย์ผ่านความรู้สึกระยะของศัพท์เฉพาะประจำวัน มีเทคนิควิธีการสองส่วนหลัก ที่เป็นตัวสร้างเนื้อหา ดังนี้

ส่วนของรูปธรรม เป็นส่วนของภาพเหมือนจริงที่มีเทคนิควิธีการระบายที่ประณีต เป็นระเบียบแบบแผน แสดงถึงความเป็นเหตุเป็นผล และเป็นความจริงเชิงประจักษ์ โดยมีภาพถ่ายเป็นภาพต้นแบบ เน้นรายละเอียด น้ำหนักอ่อนแก่ แสงเงา และความสมจริงเป็นความสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ส่วนของรูปธรรมสร้างสารขึ้นต้นแก่การสื่อความหมาย ผู้ดูสามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่าย ส่วนนี้เป็นส่วนหลักแก่การตีความร่วมกับส่วนของนามธรรมถัดต่อไป

ส่วนของนามธรรม เป็นการสร้างพื้นที่ทางความรู้สึก ที่ให้การรับรู้ทางอารมณ์แตกต่างไปจากส่วนของรูปธรรม เป็นส่วนที่เกิดจากการใช้ทัศนธาตุ โดยการปาดป้ายเส้นและสีอย่างรวดเร็ว จับพลัน แสดงถึงการปลดปล่อยอารมณ์อย่างอิสระ เป็นส่วนที่ประสานกันแก่ส่วนของรูปธรรม และที่ว่าง มีทั้งนามธรรมที่แสดงออกด้วยสีแปร่งที่โดดเด่นและรุนแรง อีกทั้งส่วนที่ไม่แสดงตัวและปรากฏอย่างโจ่งแจ้ง แต่กลับแสดงตัวโดยลือไปกับสัดส่วนกฎเกณฑ์ทางความเป็นจริงของรูปธรรม

การต่อรองของภาษาจิตรกรรมทั้งสองส่วน ได้สร้างปฏิสัมพันธ์ทางนัยยะและความหมายของภาพ ภาษาทางนามธรรมได้จับเน้นความงามและความโดดเด่นทางรูปธรรมยิ่งขึ้น อีกทั้งหนึ่งภาษาทางรูปธรรมก็ยิ่งล้ำจุดและต้องขย้ำตัวตนของอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี อนึ่งถึงการใช้เหตุผลและอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน การสร้างสมดุลในชีวิตประจำวันอาจเกิดจากการต่อรองระหว่างพื้นที่อิสระและกฎระเบียบ สาระและความรู้สึกระยะอาจเป็นเส้นทางของการหล่อเลี้ยงและสร้างความสมดุลให้แก่ชีวิตอย่างความสุข ดังการสร้างความเป็นเอกภาพให้เกิดขึ้นกับผลงาน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 ผลงานชิ้นนี้ได้พัฒนาและผสมผสานสิ่งลงไปในส่วนของนามธรรม ที่มีความสดใสร่าเริงและความหลากหลายของวรรณะ โดยมีหลักในการใช้สีจากการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์และสีกับจิตวิทยา ลงบนพื้นที่ส่วนของรูปธรรมที่มีลักษณะการลงสีเอกรงค์ (Monochrome) มีลักษณะคล้ายกับเทคนิคการตัดปะของกระดาษ (Collage) ช่วยเสริมความโดดเด่นและน่าสนใจของผลงาน อีกทั้งยังช่วยสร้างเรื่องราวที่สามารถอนุมานถึงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์อีกด้วย

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4-9 ผลงานทั้งหมดชิ้นนี้ได้เพิ่มภาพวัตถุสิ่งของมาเป็นองค์ประกอบร่วมกับภาพบุคคล วัตถุเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์และเรื่องราวพฤติกรรมการใช้ชีวิตของมนุษย์ โดยวัตถุที่นำมาใช้นั้นเป็นวัตถุที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้งของอุปโภคและบริโภค และวัตถุที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้ชมสามารถปะติดปะต่อเนื้อหาร่วมกับองค์ประกอบส่วนต่างๆ ของภาพ นำไปสู่ความชัดเจนของแนวความคิดได้อย่างมากที่สุด และในผลงานทั้งหมดชิ้นนี้ได้ใช้สีเอกรงค์ (Monochrome) สลับกันการใช้สีตามความเป็นจริง เพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลงานแต่ละชิ้นนั้นๆ

ภาพที่ 24 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน Youth No.2
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 113 x 170 cm.

ภาพที่ 25 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน Sunday !

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 200 cm.

ภาพที่ 26 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน Back in black
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 160 x 200 cm.

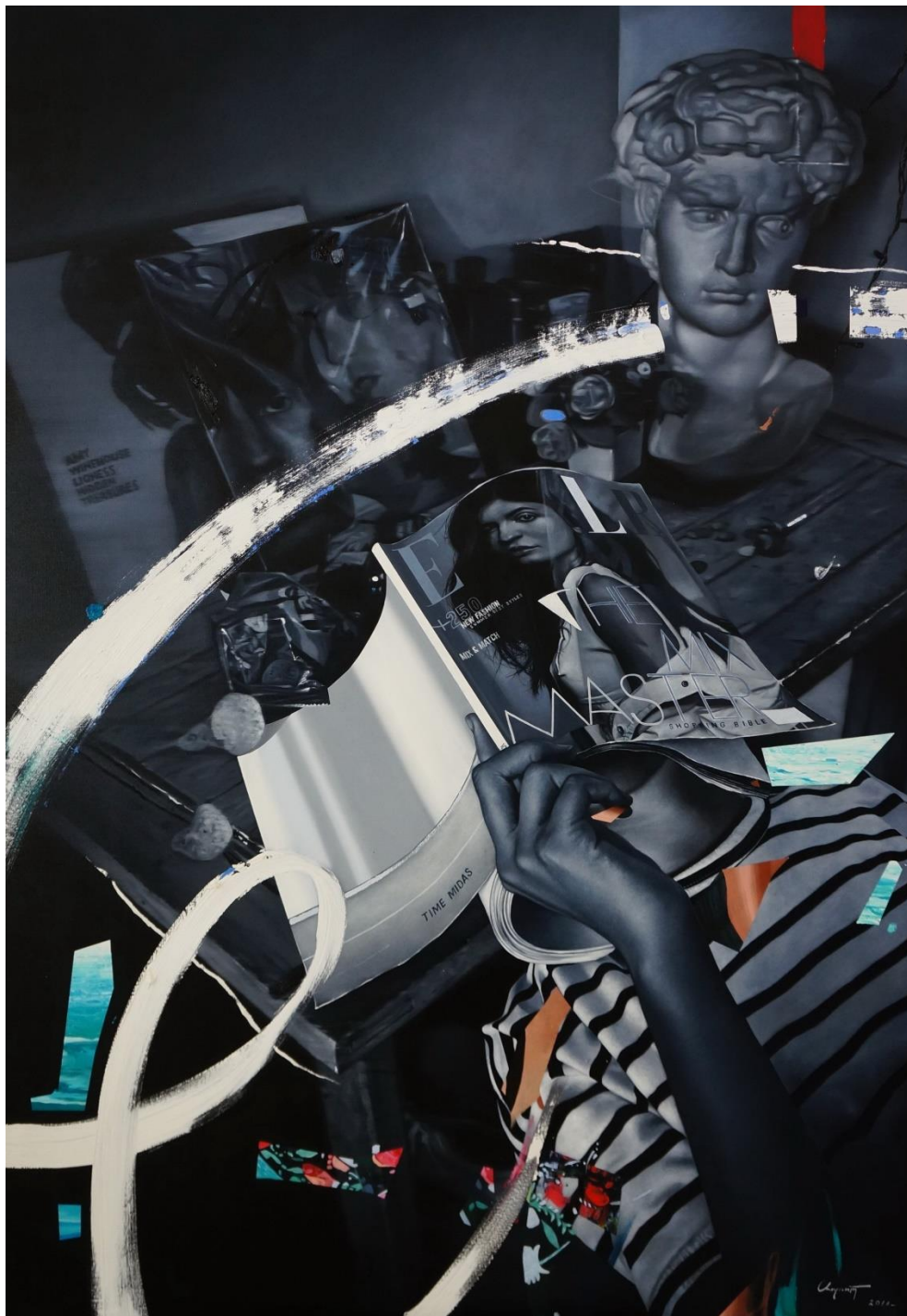
ภาพที่ 27 ผลงานนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน Parking lot

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 138 x 200 cm.

ภาพที่ 28 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5
 ชื่อผลงาน Take a nap No.1
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 139 x 200 cm.

ภาพที่ 29 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน Stare into space

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 122 x 152 cm.

ภาพที่ 30 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน The trifles of life

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 122 x 150 cm.

ภาพที่ 31 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน Take a nap No.2

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 122 x 152 cm.

ภาพที่ 32 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน Focus !

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 112 x 150 cm.

ปัญหาและวิธีการแก้ไข

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นการสร้างผลงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้มีการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้ได้ผลงานที่ตรงตามแนวความคิด จินตนาการ และการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกให้ได้มากที่สุด จึงเกิดปัญหาต่างๆ ในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน รูปแบบ เทคนิควิธีการ ซึ่งสามารถสรุปปัญหาต่างๆ และวิธีการแก้ไขดังนี้

ปัญหาทางด้านเทคนิควิธีการ เกิดจากกระบวนการทางจิตรกรรมที่สลับซับซ้อน และมีความแตกต่างกันมาก การสร้างรูปทรงและการแสดงออกระหว่างรูปแบบรูปธรรมและนามธรรม เกิดเป็นปัญหาระหว่างการปะทะของรูปทรงและสีแปร่งที่แสดงออก ทั้งความเหมือนจริงที่แสดงรายละเอียดของภาพบุคคลและวัตถุ จากการเขียนอย่างประณีตและเป็นระเบียบแบบแผน อีกส่วนคือการใช้อารมณ์ความรู้สึกอย่างอิสระของสีแปร่งที่รวดเร็ว นับพลัน ในการปะทะกันของความแตกต่างนี้ ขาดต่อการสร้างความกลมกลืนให้เป็นเอกภาพ ข้าพเจ้าจัดการและแก้ปัญหาด้วยการใช้เส้นและสี รวมถึงทัศนธาตุต่างๆ ปาดป้ายให้ลือ ไปกับรูปทรงของกฎเกณฑ์ทางความเป็นจริงของรูปแบบรูปธรรม เพื่อเป็นตัวประสานและเป็นจุดกึ่งกลางของความเชื่อมโยงรูปแบบในความแตกต่างนี้เข้าไว้ด้วยกัน ต่อการสร้างเอกภาพและความลงตัวที่สมบูรณ์ถึงอย่างที่สุด

ปัญหาทางการแสดงออกทางความหมาย ในความแตกต่างทางด้านรูปแบบและกระบวนการทางจิตรกรรมนี้ ทำให้เกิดคำถามต่อนิยยะและความหมายของภาพตามมา ซึ่งการสื่อสารความหมายนั้นยากแก่การเข้าใจ ข้าพเจ้าได้ใช้หลักการทางจิตวิทยาเป็นข้อมูลในการจัดการต่อปัญหา ทั้งทางด้านทัศนศิลป์และความหมายทางด้านรูปทรง วัตถุที่เป็นสื่อร่วมกับบุคคลในกิจกรรมต่างๆ การใช้วัตถุเป็นสื่อทางสัญลักษณ์และเป็นสัญลักษณ์ การใช้สีทางจิตวิทยาและการออกแบบมาเป็นตัวประสานและสร้างความหมายทางด้านเนื้อหาที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

การแก้ปัญหาต่างๆ มีการทดลอง และศึกษา เพื่อให้เกิดความลงตัวในขั้นตอนของการทำงาน การแสดงออกทางอารมณ์ จนนำไปสู่การพัฒนาผลงานและหาทางออกของกระบวนการทางจิตรกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวต่อไป

บทที่ 5

บทสรุป

การจัดทำวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “สัพเพหระและความสมดุลแห่งชีวิต” เป็นการนำเสนอความคิด ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้รับจากสัพเพหระในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและผู้คนรอบข้าง ที่ต่างดำเนินชีวิตภายใต้ระบบความเชื่อ ค่านิยม กระแสสังคม ทุกสิ่งล้วนส่งผลไม่ทางตรงก็ทางอ้อมต่อทัศนคติและพฤติกรรม แต่ถึงกระนั้น การที่เราต้องตัดสินใจหรือกระทำสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นสิ่งมีสาระและไร้สาระ อาจพาตัวเราให้ตั้งคำถามกับคุณค่าและความหมายของชีวิต จากการค้นคว้าศึกษาในสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า พฤติกรรมที่ไร้สาระและเหตุผลในสัพเพหระประจำวัน อาจเป็นปัจจัยและคำตอบที่ดีที่สุดตัวหนึ่งในการสร้างความสมดุล ความสมบูรณ์ของชีวิตก็เป็นได้ ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอาจเป็นสิ่งที่สามารถล้อเลียชีวิตเราให้มีความสุขในทุกๆ ขณะได้

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าตั้งแต่เริ่มค้นหาข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงทั้งหมดเป็นเพียงจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าที่จะพัฒนาทัศนคติและการสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น ด้วยความมุ่งหวังว่าจะก่อให้เกิดผลงานศิลปะที่ดี มีคุณภาพ และเป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานสู่สังคมต่อไป

รายการอ้างอิง

ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ *Composition of Art*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ อมรินทร์, 2557.

ศ.ดร.ไชยรัตน์ เจริญสิน โอปาร. *เอกภาวะในทฤษฎีสัจธรรมร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิภาษา, 2558.

พินิจ รัตนกุล. *ปรัชญาชีวิต ฌอง-ปอล ซาทร์ ชีวิตและแนวคิดของเจ้าสำนักเอกซิสเตนเซียลลิสม์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามัญชน , 2555.

วันชาติ ชาญวิจิตรม, ดร.หอมหวล บัวระภา. *เป้าหมายของชีวิตมนุษย์ในทัศนะของอัลแบร์ กามูส์*. เข้าถึงเมื่อ 17 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://gsbook.gs.kku.ac.th/grc12/files/hmo11.pdf>

การสื่อสาร (Communication). เข้าถึงเมื่อ 24 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก ge.ku.ac.th/Download8_files/img/1.pdf

ศิลปะสำนึกนิยม (Realism). เข้าถึงเมื่อ 23 สิงหาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://pronthipa.blogspot.com/2012/05/realism-1.html>

ป๊อปอาร์ต,ศิลปะประชานิยม. เข้าถึงเมื่อ 8 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.designer.co.th/1353>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายชญาณิน กวางแก้ว
 วัน เดือน ปีเกิด 7 ตุลาคม 2533
 ที่อยู่ 99/110 หมู่ที่ 12 ตำบลนางิ้ว อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
 e-mail : smile_aofdof@hotmail.com, pinpinroom@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 ปริญญาตรี ภาควิชา จิตรกรรม
 คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาวิชาจิตรกรรม
 คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

พ.ศ. 2552 นิทรรศการ“ออกฉาย” ณ Gorilla Gallery
 พ.ศ. 2554 นิทรรศการภาพทิวทัศน์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2555 นิทรรศการ “ก้องแสง” ณ Artery Post Modern Gallery
 พ.ศ. 2556 นิทรรศการ“Landing” ณ Brown Sugar Bangkok
 พ.ศ. 2556 ร่วมแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 30
 พ.ศ. 2556 ร่วมแสดง การประกวด UOB Painting of the year ครั้งที่ 4
 พ.ศ. 2556 นิทรรศการศิลปินพนธ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2557 ร่วมแสดง ศิลปกรรมเอเชียพลัส ครั้งที่ 4
 พ.ศ. 2557 ร่วมแสดง ศิลปกรรมโตชิบา นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต ครั้งที่ 26
 พ.ศ. 2558 นิทรรศการ “Desire” ณ People’s Gallery หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
 กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2558 นิทรรศการ “ร 9” ณ ช.ประทุมทอง
 พ.ศ. 2559 นิทรรศการ “Views From the 6ix” ณ G13 Gallery ประเทศมาเลเซีย
 พ.ศ. 2559 นิทรรศการศิลปินพนธ์ ศิลปมหามัณฑนิต สาขาวิชาทัศนศิลป์
 คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2559 นิทรรศการ “Gen. Y” ณ G13 Gallery ประเทศมาเลเซีย